

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

ปัญหาพิเศษปริญญาตรี

เรื่อง

โรคลำต้นเน่าของข้าวโพดซึ่งเกิดจากเชื้อ *Fusarium* sp., *Sclerotium* sp. และ *Pythium* sp. และ
การควบคุม

Stalk rot diseases of corn caused by *Fusarium* sp., *Sclerotium* sp., *Pythium* sp. and
controls.

โดย

นายยศพงษ์ ปัดภัย

(รศ.ชวลา บุรณศิริ) อาจารย์ที่ปรึกษา

ภาควิชารับรองแล้ว

พ.พ.

พ 1544

2542

เลขหม.....

เลขทะเบียน..... 32931

วัน, เดือน, ปี 18 ส.ย. 2542 (รศ.ดร.วรเดช จันทรสร)

หัวหน้าภาควิชาเทคโนโลยีการจัดการศัตรูพืช

วันที่...เดือน...พ.ศ. ๒๕๔๒

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัญหาพิเศษปริญญาตรี

เรื่อง

โรคกล้าคั้นเน่าของข้าวโพดซึ่งเกิดจากเชื้อ *Fusarium* sp., *Sclerotium* sp. และ *Pythium* sp. และการ

ควบคุม

Stalk rot disease of corn caused by *Fusarium* sp., *Sclerotium* sp., *Pythium* sp. and controls.

โดย

นายศพงษ์ ปัดภัย

อาจารย์ที่ปรึกษา

รศ. ขวลา มุรณศิริ

เสนอ

ภาควิชาเทคโนโลยีการจัดการศัตรูพืช คณะเทคโนโลยีการเกษตร

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (เกษตรศาสตร์)

พุทธศักราช 2541

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Abstract

Title : Stalk rot diseases of corn caused by *Fusarium* sp., *Sclerotium* sp. and *Pythium* sp. and controls.

By : Mr. Yotspong Padpai

Degree : Bachelor of Science (Agriculture)

Major : Pest Management Technology

Chairman, Advisor

(Chavala Buranasiri)

The research finding demonstrates that stalk rot diseases of corn caused by three isolates of soil-borne Pathogenic fungi, *Fusarium* sp., *Sclerotium* sp. and *Pythium* sp. Showed that *Sclerotium* sp. was the most disease incidence (80%) and when sown in infected soil of *Pythium* sp. whereas low incidence (72%).

Fungitoxicity of three chemicals against mycelial growth of *Sclerotium* sp., *Pythium* sp. and *Fusarium* sp. were also conducted via poisoned food technique in laboratory. Results revealed that benomyl was the best chemical for inhibiting mycelial growth (82%) as well as Carbendazim was active lowest (50%).

Besides, investigation on biological control activities of *Trichoderma* sp. both in laboratory and greenhouse by coating seed with spores of *Trichoderma* sp. then sown in artificial infested soil. It was found that *Trichoderma* sp., played some roles with *Sclerotium* sp. and *Fusarium* sp. as so-called biostatic (Antibiosis) and then active against with *Pythium* sp. as so-called biocidal. In greenhouse found that *Trichoderma* sp. active against three isolates pathogen were as 82, 82, 64%., respectively.

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : โรคกล้าต้นเน่าของข้าวโพดที่เกิดจากเชื้อ *Fusarium* sp., *Sclerotium* sp. และ *Pythium* sp. และการควบคุม

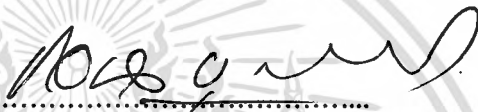
: Stalk rot diseases of corn caused by *Fusarium* sp., *Sclerotium* sp. and *Pythium* sp. and controls.

โดย : นายศพงค์ ปัดภัย

ชื่อปริญญา : วิทยาศาสตรบัณฑิต (เกษตรศาสตร์)

ภาควิชา : เทคโนโลยีการจัดการศัตรูพืช

ประธานกรรมการอาจารย์ที่ปรึกษา

(รศ.ชวลา นุณศิริ)

วันที่ 25 เดือน พค. พ.ศ. 42

จากการศึกษาอัตราการเกิดโรคกล้าต้นเน่าของข้าวโพดซึ่งมีสาเหตุจากเชื้อรา *Fusarium* sp., *Sclerotium* sp. และ *Pythium* sp. ในเรือนปลูกหลังการ inoculated เชื้อแล้ว 15 วันพบว่าข้าวโพดที่ inoculated ด้วยเชื้อ *Sclerotium* sp. มีอัตราการเกิดโรคมากที่สุดคือ 80 เปอร์เซ็นต์และข้าวโพดที่ inoculated ด้วยเชื้อ *Pythium* sp. มีอัตราการเกิดโรคที่น้อยที่สุดคือ 72 เปอร์เซ็นต์และจากการทดสอบประสิทธิภาพของเชื้อรา *Trichoderma* sp. และสารเคมี benomyl, Copperoxychloride และ Carbendazim ทั้งในห้องปฏิบัติการและในเรือนปลูกทดสอบพบว่าเชื้อรา *Trichoderma* sp. สามารถยับยั้งการเจริญเติบโตของเชื้อราทั้งสามชนิดนี้ได้โดยพบว่าในห้องปฏิบัติการจะมีลักษณะการเข้าต่อต้านเชื้อรา *Sclerotium* sp. และ *Fusarium* sp. ในลักษณะ biostatic (Antibiosis) และมีลักษณะการต่อต้านเชื้อรา *Pythium* sp. ในลักษณะ biocidal ส่วนในเรือนทดสอบพบว่าเชื้อรา *Trichoderma* sp. สามารถยับยั้งการเกิดโรคซึ่งมีสาเหตุจากเชื้อ *Sclerotium* sp., *Pythium* sp. และ *Fusarium* sp. ได้ 82, 82 และ 64 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ส่วนการทดสอบประสิทธิภาพของสารเคมีทั้งสามชนิดพบว่า benomyl ให้ผลในการควบคุมโรคได้ดีที่สุดคือ 82 เปอร์เซ็นต์ ส่วนสารเคมี Carbendazim ให้ผลในการควบคุมโรคได้น้อยที่สุดคือ 50 เปอร์เซ็นต์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำนิยม

ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณอาจารย์ชวลา บุรณศิริ ที่กรุณาให้คำปรึกษา สนับสนุน ให้คำแนะนำตลอดจนตรวจทานแก้ไขปัญหาพิเศษฉบับนี้จนเสร็จสมบูรณ์

ขอขอบคุณพี่วิเชียร ดีทอง ที่ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการเสนอผลรายงานการทดลองในครั้งนี้ ขอขอบคุณพี่พิชัย กลักเพชรที่คอยช่วยเหลือและขอขอบพระคุณพี่ๆปริญญาโททุกท่านที่ให้คำปรึกษาเป็นอย่างดี

สุดท้ายนี้ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณ คุณพ่อ - คุณแม่ ที่กรุณาให้การสนับสนุนช่วยเหลือและเป็นกำลังใจด้วยดี ขอขอบคุณเพื่อนๆที่ช่วยเหลือและให้กำลังใจตลอดมา รวมทั้งคนพิเศษที่คอยช่วยเหลือทุกอย่างเป็นอย่างดี และขอขอบพระคุณทุกท่านที่มีส่วนช่วยเหลือจนทำให้ปัญหาพิเศษเรื่องนี้สำเร็จเป็นรูปเล่มขึ้นมา

ยศพงศ์ บัณฑิต

15 พฤษภาคม 2542

สารบัญ

	หน้า
สารบัญ	(1)
สารบัญตาราง	(2)
สารบัญภาพ	(3)
สารบัญตารางภาคผนวก	(4)
คำนำ	1
วัตถุประสงค์	3
ตรวจเอกสาร	4
อุปกรณ์และวิธีการ	7
ผลการทดลอง	10
สรุปผลการทดลองและวิจารณ์	31
เอกสารอ้างอิง	32
ภาคผนวก	34

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
<p>1 แสดงเส้นผ่าศูนย์กลางโคโลนีของเชื้อรา <i>Fusarium</i> sp. เมื่อเลี้ยงในอาหาร PDA ผสมกับสารป้องกันกำจัดเชื้อรา Banlate Copper oxychloride, Carbendazim หลังจากทดลอง 7 วัน (เซนติเมตร)</p>	26
<p>2 แสดงเส้นผ่าศูนย์กลางโคโลนีของเชื้อรา <i>Sclerotium</i> sp. เมื่อเลี้ยงในอาหาร PDA ผสมกับสารป้องกันกำจัดเชื้อรา Banlate Copper oxychloride, Carbendazim หลังจากทดลอง 7 วัน (เซนติเมตร)</p>	27
<p>3 แสดงเส้นผ่าศูนย์กลางโคโลนีของเชื้อรา <i>Pythium</i> sp. เมื่อเลี้ยงในอาหาร PDA ผสมกับสารป้องกันกำจัดเชื้อรา Banlate Copper oxychloride, Carbendazim หลังจากทดลอง 7 วัน (เซนติเมตร)</p>	28
<p>4 แสดงเปอร์เซ็นต์การงอกของเมล็ดข้าวโพด ที่ปลูกในดินที่ติดถูกเชื้อรา <i>Fusarium</i> sp., <i>Sclerotium</i> sp., <i>Pythium</i> sp. หลังปลูก 15 วัน</p>	30

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	แสดงลักษณะเชื้อรา <i>Trichoderma</i> sp. บนอาหาร PDA ที่อายุ 7 วัน	11
2	แสดงลักษณะเชื้อรา <i>Fusarium</i> sp. บนอาหาร PDA ที่อายุ 7 วัน	12
3	แสดงลักษณะเชื้อรา <i>Pythium</i> sp. บนอาหาร PDA ที่อายุ 7 วัน	13
4	แสดงลักษณะเชื้อรา <i>Sclerotium</i> sp. บนอาหาร PDA ที่อายุ 7 วัน	14
5	แสดงลักษณะของการควบคุมเชื้อ <i>Pythium</i> sp. ของเชื้อรา <i>Trichoderma</i> sp.	16
6	แสดงลักษณะของการควบคุมเชื้อ <i>Sclerotium</i> sp. ของเชื้อรา <i>Trichoderma</i> sp.	17
7	แสดงลักษณะของการควบคุมเชื้อ <i>Fusarium</i> sp. ของเชื้อรา <i>Trichoderma</i> sp.	18
8	แสดงการทดสอบประสิทธิภาพของสารป้องกันกำจัดเชื้อรา benomyl, Copperoxychloride, Carbendazim ที่ระดับความเข้มข้นต่างๆ ในการควบคุมเชื้อรา <i>Fusarium</i> sp.	23
9	แสดงการทดสอบประสิทธิภาพของสารป้องกันกำจัดเชื้อรา benomyl, Copperoxychloride, Carbendazim ที่ระดับความเข้มข้นต่างๆ ในการควบคุมเชื้อรา <i>Sclerotium</i> sp.	24
10	แสดงการทดสอบประสิทธิภาพของสารป้องกันกำจัดเชื้อรา benomyl, Copperoxychloride, Carbendazim ที่ระดับความเข้มข้นต่างๆ ในการควบคุมเชื้อรา <i>Pythium</i> sp.	25

สารบัญตารางภาคผนวก

ตารางที่		หน้า
1	แสดงเส้นผ่าศูนย์กลางโคโลนีของเชื้อรา <i>Fusarium</i> sp. เมื่อเลี้ยงในอาหาร PDA ผสมกับสารป้องกันกำจัดเชื้อรา benomyl (เซ็นติเมตร)	35
2	แสดงผลการวิเคราะห์ทางสถิติเส้นผ่าศูนย์กลางโคโลนีของเชื้อรา <i>Fusarium</i> sp. เมื่อเลี้ยงในอาหาร PDA ผสมกับสารป้องกันกำจัดเชื้อรา benomyl (เซ็นติเมตร)	35
3	แสดงเส้นผ่าศูนย์กลางโคโลนีของเชื้อรา <i>Fusarium</i> sp. เมื่อเลี้ยงในอาหาร PDA ผสมกับสารป้องกันกำจัดเชื้อรา Copperoxychloride (เซ็นติเมตร)	36
4	แสดงผลการวิเคราะห์ทางสถิติเส้นผ่าศูนย์กลางโคโลนีของเชื้อรา <i>Fusarium</i> sp. เมื่อเลี้ยงในอาหาร PDA ผสมกับสารป้องกันกำจัดเชื้อรา Copperoxychloride (เซ็นติเมตร)	36
5	แสดงเส้นผ่าศูนย์กลางโคโลนีของเชื้อรา <i>Fusarium</i> sp. เมื่อเลี้ยงในอาหาร PDA ผสมกับสารป้องกันกำจัดเชื้อรา Carbendazim (เซ็นติเมตร)	37
6	แสดงผลการวิเคราะห์ทางสถิติเส้นผ่าศูนย์กลางโคโลนีของเชื้อรา <i>Fusarium</i> sp. เมื่อเลี้ยงในอาหาร PDA ผสมกับสารป้องกันกำจัดเชื้อรา Carbendazim (เซ็นติเมตร)	37
7	แสดงเส้นผ่าศูนย์กลางโคโลนีของเชื้อรา <i>Sclerotium</i> sp. เมื่อเลี้ยงในอาหาร PDA ผสมกับสารป้องกันกำจัดเชื้อรา benomyl (เซ็นติเมตร)	38
8	แสดงผลการวิเคราะห์ทางสถิติเส้นผ่าศูนย์กลางโคโลนีของเชื้อรา <i>Sclerotium</i> sp. เมื่อเลี้ยงในอาหาร PDA ผสมกับสารป้องกันกำจัดเชื้อรา benomyl (เซ็นติเมตร)	38

สารบัญตารางภาคผนวก(ต่อ)

ตารางที่	หน้า
9	39
แสดงเส้นผ่าศูนย์กลางโคโลนีของเชื้อรา <i>Sclerotium</i> sp. เมื่อเลี้ยงในอาหาร PDA ผสมกับสารป้องกันกำจัดเชื้อรา Copperoxychloride (เซ็นติเมตร)	
10	39
แสดงผลการวิเคราะห์ทางสถิติเส้นผ่าศูนย์กลางโคโลนีของเชื้อรา <i>Sclerotium</i> sp. เมื่อเลี้ยงในอาหาร PDA ผสมกับสารป้องกันกำจัดเชื้อรา Copperoxychloride (เซ็นติเมตร)	
11	40
แสดงเส้นผ่าศูนย์กลางโคโลนีของเชื้อรา <i>Sclerotium</i> sp. เมื่อเลี้ยงในอาหาร PDA ผสมกับสารป้องกันกำจัดเชื้อรา Carbendazim (เซ็นติเมตร)	
12	40
แสดงผลการวิเคราะห์ทางสถิติเส้นผ่าศูนย์กลางโคโลนีของเชื้อรา <i>Sclerotium</i> sp. เมื่อเลี้ยงในอาหาร PDA ผสมกับสารป้องกันกำจัดเชื้อรา Carbendazim (เซ็นติเมตร)	
13	41
แสดงเส้นผ่าศูนย์กลางโคโลนีของเชื้อรา <i>Pythium</i> sp. เมื่อเลี้ยงในอาหาร PDA ผสมกับสารป้องกันกำจัดเชื้อรา benomyl (เซ็นติเมตร)	
14	41
แสดงผลการวิเคราะห์ทางสถิติเส้นผ่าศูนย์กลางโคโลนีของเชื้อรา <i>Pythium</i> sp. เมื่อเลี้ยงในอาหาร PDA ผสมกับสารป้องกันกำจัดเชื้อรา benomyl (เซ็นติเมตร)	
15	42
แสดงเส้นผ่าศูนย์กลางโคโลนีของเชื้อรา <i>Pythium</i> sp. เมื่อเลี้ยงในอาหาร PDA ผสมกับสารป้องกันกำจัดเชื้อรา Copperoxychloride (เซ็นติเมตร)	
16	42
แสดงผลการวิเคราะห์ทางสถิติเส้นผ่าศูนย์กลางโคโลนีของเชื้อรา <i>Pythium</i> sp. เมื่อเลี้ยงในอาหาร PDA ผสมกับสารป้องกันกำจัดเชื้อรา Copperoxychloride (เซ็นติเมตร)	

สารบัญตารางภาคผนวก(ต่อ)

ตารางที่	หน้า
17	43
แสดงเส้นผ่าศูนย์กลาง โคลิของเชื้อรา <i>Pythium</i> sp. เมื่อเลี้ยงในอาหาร PDA ผสมกับสารป้องกันกำจัดเชื้อรา Carbendazim (เซ่นติเมตร)	
18	43
แสดงผลการวิเคราะห์ทางสถิติเส้นผ่าศูนย์กลาง โคลิของเชื้อรา <i>Pythium</i> sp. เมื่อเลี้ยงในอาหาร PDA ผสมกับสารป้องกันกำจัดเชื้อรา Carbendazim (เซ่นติเมตร)	
19	44
แสดงเปอร์เซ็นต์การงอกของเมล็ดข้าวโพดที่ปลูกบนดินที่คลุกเชื้อรา <i>Fusarium</i> sp. หลังปลูก 15 วัน	
20	44
แสดงผลการวิเคราะห์ทางสถิติเปอร์เซ็นต์การงอกของเมล็ดข้าวโพดที่ปลูกบนดินที่คลุกเชื้อรา <i>Fusarium</i> sp. หลังปลูก 15 วัน	
21	45
แสดงเปอร์เซ็นต์การงอกของเมล็ดข้าวโพดที่ปลูกในดินที่คลุกเชื้อรา <i>Sclerotium</i> sp. หลังปลูก 15 วัน	
22	45
แสดงผลการวิเคราะห์ทางสถิติเปอร์เซ็นต์การงอกของเมล็ดข้าวโพดที่ปลูกในดินที่คลุกเชื้อรา <i>Sclerotium</i> sp. หลังปลูก 15 วัน	
23	46
แสดงเปอร์เซ็นต์การงอกของเมล็ดข้าวโพดที่ปลูกในดินที่คลุกเชื้อรา <i>Pythium</i> sp. หลังปลูก 15 วัน	
24	46
แสดงผลการวิเคราะห์ทางสถิติเปอร์เซ็นต์การงอกของเมล็ดข้าวโพดที่ปลูกในดินที่คลุกเชื้อรา <i>Pythium</i> sp. หลังปลูก 15 วัน	

คำนำ

เป็นที่ยอมรับกัน โดยทั่วไปแล้วในสังคมเกษตรว่าโรคพืชเป็นปัจจัยหรือสาเหตุสำคัญที่ก่อให้เกิดความสูญเสียผลผลิตทั้งทางคุณภาพและปริมาณ การใช้สารเคมีเพื่อควบคุมโรคพืชที่เกิดขึ้นบนส่วนต่างๆของพืชเหนือพื้นดินขึ้นมาเช่น บนลำต้น กิ่ง ก้าน ใบ ดอกและผลมักประสบผลสำเร็จ

แต่อย่างไรก็ตามการควบคุมเชื้อโรคพืชที่อาศัยอยู่ในดิน รากพืชและเศษซากพืชยังเป็นปัญหาใหญ่ที่ต้องการแนวทางแก้ไขอย่างมีประสิทธิภาพและคุ้มกับการลงทุน

เชื้อโรคพืชในดินส่วนใหญ่สามารถมีชีวิตอยู่รอดได้เป็นระยะเวลานานทั้งในดินและเศษซากพืชหรือบนรากพืชอาศัย เชื้อดังกล่าวสามารถเพิ่มปริมาณประชากรในดินได้อย่างรวดเร็วเมื่อมีแหล่งอาหารและสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมเป็นเหตุให้ยากลำบากในการป้องกันกำจัดวิธีป้องกันกำจัดเพื่อมุ่งที่จะลดปริมาณเชื้อโรคในดินมีหลายวิธี เช่น ใช้พันธุ์ต้านทาน ปลุกพืชหมุนเวียนและการขุดถอนเผาทำลายส่วนของพืชที่เป็นโรค การไถกลบเศษซากพืชซึ่งเป็นแหล่งสะสมของเชื้อโรคเป็นต้น นอกจากนี้ปัญหาเกี่ยวกับการละเลยวิธีปฏิบัติทางเขตรกรรมเนื่องจากความไม่เข้าใจแล้ววิธีการดังกล่าวยังมีข้อจำกัดในทางปฏิบัติเช่นขาดแคลนพันธุ์ต้านทาน โรคพืชที่จะปลุกหมุนเวียนไม่เหมาะสมกับสภาวะตลาด สภาพแวดล้อมหรือความชำนาญของเกษตรกร ดังนั้นการใช้สารเคมีจึงเป็นหนทางเดียวที่เกษตรกรเลือกใช้มากที่สุด แม้ว่าบางกรณีจะไม่ค่อยได้ผลดีและต้องเสียค่าใช้จ่ายสูงก็ตาม

แต่ถ้าพิจารณาอย่างผิวเผินดูเหมือนหนึ่งว่าการควบคุมเชื้อโรคพืชชนิดนี้ด้วยสารเคมีต่างๆประสบผลสำเร็จเป็นที่น่าพอใจ ไม่ว่าจะประสบความสำเร็จดังตัวอย่างข้างต้นหรือความสำเร็จในกรณีอื่นๆที่คล้ายคลึงกันก็ตามถ้าพิจารณาอย่างละเอียดจะเข้าใจได้ว่าการใช้สารเคมีในการควบคุมโรคดังกล่าวเป็นการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าเพื่อลดหรือบรรเทาการสูญเสียอันเนื่องมาจากเชื้อโรคพืชเท่านั้น สารเคมีบางชนิดมีประสิทธิภาพในการยับยั้งและ/หรือทำลายเชื้อโรคในขณะที่บางชนิดมีการสร้างเสริมหรือกระตุ้นให้พืชสร้างกลไกความต้านทานต่อการเจริญและการเข้าทำลายของเชื้อโรคพืชเท่านั้น คงจะต้องมีการพิจารณาติดตามผลกระทบของสารเคมีต่อชีววิทยาและนิเวศน์วิทยาของเชื้อโรคพืชและจุลินทรีย์อื่นๆที่เป็นประโยชน์ในระยะยาวต่อไปและคงจะต้องยอมรับว่าการใช้สารเคมีเป็นเพียงการยับยั้งการเจริญหรือลดปริมาณประชากรของเชื้อโรคพืชเพียงชั่วขณะที่สารเคมีออกฤทธิ์อยู่ ดังนั้นเมื่อหยุดใช้สารเคมีเชื้อโรคพืชจะสามารถเพิ่มปริมาณได้อย่างรวดเร็วและย้อนกลับเข้ามาทำลายพืชได้มากและรุนแรงยิ่งขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่ง

กรณี que เชื่อพัฒนาตัวเองจนสามารถคือและทนทานต่อสารเคมีจะเป็นเหตุให้การใช้สารเคมีไม่ได้ผลดีเท่าที่ควรเมื่อเปรียบเทียบกับการใช้ครั้งแรกๆอีกด้วย ด้วยเหตุนี้การแสวงหาวิธีการหรือหลักการที่จะก่อให้เกิดขบวนการควบคุมเชื้อสาเหตุโรคพืชในระยะยาวและอย่างต่อเนื่องจึงมีความสำคัญและจำเป็นไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าด้วยการใช้สารเคมี การควบคุมเชื้อสาเหตุโรคพืชโดยชีววิธี(Biological control) เชื่อกันว่าจะเป็นแนวทางหนึ่งในการแก้ปัญหาดังกล่าวได้

อย่างไรก็ตามการแก้ปัญหาโรคพืชใดๆโดยการใช้วิธีการใดเพียงวิธีการเดียวมักไม่ประสบผลสำเร็จในการควบคุมเชื้อสาเหตุโรคพืชได้อย่างยาวนานหรือถาวร ความพยายามที่จะผสมผสานวิธีการต่างๆเท่านั้นที่จะช่วยให้ประสิทธิภาพในการควบคุมโรคพืชสูงเพิ่มขึ้นและเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาลักษณะทางสัณฐานวิทยาของเชื้อจุลินทรีย์ต่อต้าน(Antagonist) และเชื้อสาเหตุโรคพืช (Pathogen)
2. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของเชื้อจุลินทรีย์ต่อต้าน (Antagonist) และสารป้องกันกำจัดเชื้อรา (fungicide) ในการควบคุมเชื้อสาเหตุโรคพืช (Pathogen)
 - 2.1 ในห้องปฏิบัติการ (field test)
 - 2.2 ในสภาพเรือนทดลอง (green house)
3. เพื่อเป็นแนวทางในการป้องกันกำจัดเชื้อโรคพืชโดยผสมผสาน (Integated Management) อันเป็นแนวทางต่อไปในอนาคต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การตรวจเอกสาร

ข้าวโพดมีชื่อสามัญว่า Corn maize มีชื่อวิทยาศาสตร์ว่า *Zea Mays* L. จัดอยู่ในวงศ์ Gramineae พืชในวงศ์นี้มีหลายชนิดเช่น ข้าวฟ่าง ข้าวโอ๊ต ข้าวสาลี ข้าวไรน์ เป็นต้น (ราชนนทร์, 2539) ข้าวโพดเป็นพืชที่มีคุณค่าทางอาหารสูง ให้ประโยชน์ต่อร่างกาย คือพลังงาน วิตามินและแร่ธาตุหลายชนิดเช่น โปรตีน ไขมัน คาร์โบไฮเดรต แคลเซียม ฟอสฟอรัส เป็นต้น แหล่งผลิตที่สำคัญในประเทศไทย ได้แก่ จังหวัดอุดร กาญจนบุรี ชุมพร เชียงใหม่ เลย อุดรธานี นครราชสีมา และลพบุรี (ศุภลักษณ์, 2537)

สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต่อข้าวโพดคือ ดินแทบทุกชนิด แต่ที่ชอบคือดินร่วนปนทราย pH ช่วงเหมาะสมคือ 5.5-8.0 ปริมาณน้ำฝนไม่ต่ำกว่า 200 มิลลิเมตรต่อปี ความชื้นพอเหมาะไม่แฉะ หรือแห้งเกินไป อุณหภูมิเฉลี่ยประมาณ 70-80 องศาฟาเรนไฮต์ (Montellence, 1961; Meak, 1972)

ปัญหาที่พบในการปลูกข้าวโพดในประเทศไทย พอสรุปได้ดังนี้คือ ปัญหาด้านเมล็ดพันธุ์ เพราะเกษตรกรเก็บเมล็ดทำพันธุ์เอง โดยทั่วไปมีลักษณะที่ไม่ตรงตามความต้องการของตลาด ปัญหาด้านเทคโนโลยีการเกษตรกรรมยังไม่ดีพอ ปัญหาด้านวิชาการหลังการเก็บเกี่ยว ปัญหาด้านการอารักขาพืชมีการใช้สารเคมีมาก ทำให้ต้นทุนสูงและมีสารพิษตกค้าง ซึ่งสารเคมีที่ใช้ส่วนใหญ่จะใช้ในการป้องกันกำจัดศัตรูของข้าวโพด โรคข้าวโพดมีหลายชนิดโดยโรคที่พบระบาดเป็นประจำในแหล่งปลูกข้าวโพด และมีความสำคัญ คือ โรคเหี่ยว (wilt) ที่เกิดจากเชื้อราสาเหตุ *Fusarium* spp. และ *Pythium* spp. โรคเน่าคอดิน (damping-off) ที่เกิดจากเชื้อราสาเหตุ *Sclerotium* spp. (Kluwer *et. al.* 1994) และพบว่าเชื้อราทั้งสามชนิดยังสามารถมีความเฉพาะเจาะจงต่อพืชชนิดอื่นอีกมากมายโดยพบว่า เชื้อรา *Fusarium oxysporum* สามารถเข้าทำลายต้นคาร์เนชั่น ทำให้เกิดอาการ syndrome และเชื้อ *F. solani*, *F. oxysporum*, *Pythium ultimum* และ *Rhizoctonia solani* ทำให้เกิดโรคเน่าคอดินของถั่ว เชื้อรา *F. oxysporum* ทำให้เกิดโรค (wilt) ในมะเขือเทศ (Ben-nephet, n., Shtienber, D. 1997; Kluwer *et. al.* 1992)

สำหรับการป้องกันกำจัดโรคเหี่ยว โรครากเน่าโคนเน่าและ โรคเน่าคอดิน ซึ่งในปัจจุบันมีการค้นคว้าวิจัยแนวทางต่างๆ มากมายอันได้แก่การใช้สารเคมีพวก เบนโนมิต มาเน็บ ไชเน็บ แมนโคแซนและโทแลม และ แนวทางทางด้านชีววิธีในการควบคุมและการใช้ทั้งสารเคมีร่วมกับชีววิธีอันสมควร โดยมีการทดลองมากมาย ในด้านการใช้สารเคมีพบว่าสาร Thiram ที่อัตราความเข้มข้น 50g/ml. สามารถลดการเจริญเส้นใยของเชื้อรา *Sclerotium rolfsii* (Estrade

et. al., 1993) สาร Calixin และ Vitavax, Captan, PCNB, Ferrazol, quintozeine และ TPTA มีประสิทธิภาพยับยั้งการเจริญของเส้นใยและปริมาณการสร้างเม็ด Sclerotium ของเชื้อรา *S. rolfsii* (Jiang et. al., 1994; Goulart et. al., 1994; Dugba et. al., 1996) และพบว่าการใช้สารเคมี Chitosan ที่อัตรา 0.1% สามารถที่จะยับยั้งโรคเหี่ยวของฝ้ายและข้าวโพดที่เกิดจากเชื้อรา *Fusarium oxysporum* และ *Verticillium* spp. และโรค stunt ของข้าวโพดที่เกิดจากเชื้อรา *Sphacelotheca relliana* (Jiang et. al., 1994) นอกจากนี้ยังพบว่าสารเคมี Metalaxyl ที่ระดับความเข้มข้น 0.16 ?g/ml. สามารถควบคุมโรคกล้าเน่ามันของมันที่เกิดเชื้อสาเหตุ *Pythium ultimum* var *Sporangiiferum* และที่ระดับความเข้มข้น 2.06 ?g/ml. สามารถควบคุมโรคกล้าเน่ามันของเชื้อรา *P. aphanidermatum* ได้ผลมากกว่า 85% (Brantner, J.R.: Windels, C.E. 1998) และพบว่า การใช้สารเคมี Captan ร่วมกับ Metalaxyl สามารถยับยั้งการติดเชื้อราของเมล็ดข้าวโพด เกิดจากเชื้อรา *Diplodia maydis*, *F. graminearum*, *Penicillium* sp., *F.moniliforme* และ *Aspergillus* sp. และพบว่าการใช้ thiabendazole สารยับยั้งโรคใบจุดข้าวโพด (Reis, A.C. et. al., 1995; Ward J.M.J.et. al., 1997) และพบว่าสาร thiram และ Captan สามารถยับยั้งการเจริญของเชื้อรา *Fusarium* sp. บนเมล็ด ในระยะเมล็ดได้ 2% และระยะต้นกล้าได้ 96% และมีความยาวปลายรากยาวกว่าการทดลองเปรียบเทียบ (Control) (Paul M.C., and Mishra, R.R., 1994)

ด้านชีววิธีมีการรายงานว่า การใช้เชื้อรา *Trichoderma* spp. และ *Penicillium* sp. ในรูปสปอร์สดผสมเมล็ดข้าวฟ่างอบฆ่าเชื้อและ รำข้าวในอัตราส่วน 1:5:25 โดยน้ำหนัก โดยหว่านรอบๆโคนต้นมะเขือเทศสามารถลดการเกิดโรคเน่าคอดิน ของเชื้อรา *Sclerotium rolfsii* ได้มากกว่า 63 % (Chirad, et. al., 1992) และพบว่ามีการใช้เชื้อรา *Chaetomium cupreum* ในการควบคุมโรคเหี่ยวมะเขือเทศ ที่เกิดจากเชื้อรา *F. oxysporum* f. sp. lycopersici ได้ 28 % (เกษม 2535: 2536) และพบว่าเชื้อรา *Trichoderma harzi*, *Penicillium* และเชื้อแบคทีเรีย *Pseudomonas fluorescens*, *Bacillus* sp. และ *Streptomyces* sp. สามารถควบคุมโรคเน่าคอดินของฝ้ายที่เกิดจากเชื้อรา *Rhizoctonia sotani* โดยให้ผลดีกว่าการคลุกเมล็ดกับสารเคมีพวก Carboxin (Vitavax 75 WP) (จิระเดชและบรรเจิด, 2530) และพบว่ามีการใช้ Chitonolytic bacterial 2 สายพันธุ์โดยการควบคุมโรคเหี่ยวของแตงกวาที่เกิดจากเชื้อรา *F. oxysporum* โดยใช้ในอัตราส่วน 1:1 หรือ 4:1 เมื่อเปรียบเทียบกับ Control (Singh, P.P.et. al., 1999)

Lo et. al., 1997 พบว่าเชื้อรา *T. harizanum* strain 1295-22 สามารถควบคุมโรครากเน่าโคนเน่าใน creeping bentgrass สาเหตุเชื้อ *Pythium* โดยใช้เม็ดยาเชื้อและฉีดพ่น conidial suspension และพบว่าเชื้อรา *Chaetomin* สายพันธุ์ที่มีการสร้างสาร BHT และ *Chaetomin* มี

ศักยภาพสามารถยับยั้งการเจริญเชื้อรา *Pythium ultimum* สาเหตุโรค damping-off ของ Sugarbeet (Di Pietro *et. al.*, 1992)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อุปกรณ์และวิธีการ

อุปกรณ์

- 1.อาหารเลี้ยงเชื้อ PDA (Potato Dextrose Agar)
- 2.เชื้อรา *Trichoderma* sp.
 - Fusarium* sp.
 - Sclerotium* sp.
 - Pythium* sp.
- 3.สารเคมี
 - benomyl
 - Copperoxychloride
 - Carbendazim
- 4.น้ำกลั่น
- 5.ตู้เขี่ยเชื้อ
- 6.loop เขี่ยเชื้อ
- 7.ตะเกียงแอลกอฮอล์
- 8.plate
- 9.cork borer ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 0.5 เซนติเมตร
- 10.เมล็ดข้าวโพด
- 11.ข้าวโพดป่นและดินละเอียด
- 12.ถุงพลาสติก
- 13.ตะกร้าพลาสติก
- 14.หนังสือ

วิธีการ

- 1.ศึกษาลักษณะทางสัณฐานวิทยาของเชื้อจุลินทรีย์ต่อต้าน (Antagonist) และเชื้อสาเหตุโรคพืช (Pathogen)
 - ทำการเลี้ยงเชื้อรา *Trichoderma* sp. และเชื้อสาเหตุ *Pythium* sp. *Fusarium* sp. และ *Sclerotium* sp. บนอาหารเลี้ยงเชื้อ Potato Dextrose Agar (PDA) ที่อุณหภูมิห้อง (27-30 องศา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เชลเซียส)เป็นเวลา 5 วันศึกษาลักษณะของโคโลนีและเส้นใยของเชื้อราที่เจริญบนอาหาร PDA และศึกษารายละเอียดต่างๆภายใต้กล้องจุลทรรศน์ ถ่ายภาพแสดงลักษณะเชื้อรา *Trichoderma* sp., *Fusarium* sp., *Pythium* sp., *Sclerotium* sp. และ โดยได้รับการอนุเคราะห์จากรองศาสตราจารย์ ชวลา นุรณศิริ

2. เพื่อการศึกษาประสิทธิภาพของเชื้อจุลินทรีย์ต่อต้าน (Antagonist)

การทดสอบการเลี้ยงเชื้อบนอาหารร่วม (Bi-culture test) โดยทำการเลี้ยงเชื้อรา ที่เป็นเชื้อ จุลินทรีย์ต่อต้าน (Antagonist) ได้แก่ *Trichoderma* sp. ที่มีผลต่อการยับยั้งการเจริญเติบโตของเชื้อรา *Pythium* sp., *Fusarium* sp. และ *Sclerotium* sp. โดยทำการเลี้ยงเชื้อสาเหตุโรค และ เชื้อราที่เป็นจุลินทรีย์ต่อต้านบนอาหาร PDA ที่อายุ 10 วันแยกจากกันแล้วใช้ Cork borer ที่ ลนไฟฆ่าเชื้อแล้วจะเป็นชิ้นวุ้นที่มีเชื้อราบริเวณขอบโคโลนี มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 0.5 เซนติเมตร แล้วย้ายชิ้นวุ้นของเชื้อราจุลินทรีย์ต่อต้านแต่ละชนิดจำนวน 2 ชิ้นวางบนจานอาหาร PDA ให้มีระยะห่างกันด้านบนและย้ายชิ้นวุ้นของเชื้อสาเหตุโรค 2 ชิ้นวางด้านตรงข้าม ด้านล่างให้มีระยะห่างกันโดยแยกทดสอบจุลินทรีย์ต่อต้านแต่ละชนิดแยกห่างจากกัน ทำการเลี้ยง เชื้อราสาเหตุโรคและเชื้อจุลินทรีย์ต่อต้านแยกจากกันบนอาหารเลี้ยงเชื้อ PDA เป็นตัวเปรียบเทียบ (control) ทำการทดลองแบบ Completely Randomized Design (CRD) จำนวน 5 ซ้ำบน จานอาหารเลี้ยงเชื้อร่วม (Bi-culture plate) ที่อุณหภูมิห้อง (25-30 องศาเซลเซียส) แล้วสังเกตกลไกการควบคุมจุลินทรีย์ต่อต้านเชื้อราสาเหตุของโรคพืช

เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของเชื้อจุลินทรีย์ต่อต้าน (Antagonist) และสารป้องกันกำจัด เชื้อรา (fungicide) ในการควบคุมเชื้อสาเหตุโรคพืช (Pathogen)

2.1 ในห้องปฏิบัติการ (field test)

ทำการทดลองแบบ Factorial experiment in completely Randomized Design (CRD) จำนวน 4 ซ้ำ

Factor A (isolates *Pythium* sp., *Fusarium* sp., *Sclerotium* sp.)

A1 = isolate *Pythium* sp.

A2 = isolate *Fusarium* sp.

A3 = isolate *Sclerotium* sp.

Factor B (Fungicide)

B1 = benomyl

B2 = Copperoxychloride

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

B3 = Carbendazim

Factor C (Concentrate)

C1 = 0

C2 = 50

C3 = 100

C4 = 500

C5 = 1000

C6 = 5000

วิธีการเตรียมเชื้อสาเหตุโรคพืช (Pathogen) ที่อายุ 7 วันบนอาหารเลี้ยงเชื้อ PDA (Potato Dextrose Agar) นำ cork borer เส้นผ่าศูนย์กลาง 0.7 เซนติเมตรตัดบริเวณขอบโคโลนีของเชื้อสาเหตุโรคพืช ทำการย้ายชิ้นขึ้นไปเลี้ยงบนอาหารเลี้ยงเชื้อขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 5 เซนติเมตรที่ผสมสารป้องกันกำจัดเชื้อราที่ระดับความเข้มข้น 0,50,100,500,1000,5000 ppm. ตามลำดับโดยทำการทดลองแยกจากกันทุกการทดลองเก็บไว้ที่อุณหภูมิห้อง (27-30 องศาเซลเซียส) หลังจาก 7 วันทำการวัดเส้นผ่าศูนย์กลางโคโลนีของเชื้อราสาเหตุโรคพืช วิเคราะห์ผลทางสถิติ

2.2 ในสภาพเรือนทดลอง (green house)

การเตรียม Spore suspension

ทำโดยการนำดินปนผสมกับข้าว โปดปนด้วยอัตราส่วน 9:1 นำมาใส่ถุงพลาสติกครึ่ง กิโลกรัมเติมน้ำลงไป 100 มิลลิลิตร (เพื่อเพิ่มความชื้น) ใช้พลาสติกปิดแล้วใช้ยางรัด ใช้กระดาษห่ออีก 1 ชั้นนำไปทิ้งที่ 15 ปอนด์/ตารางนิ้วนาน 30 นาทีปล่อยให้เย็นแล้ว inoculate เชื้อ *Fusarium* sp., *Pythium* sp. และ *Sclerotium* sp. ลงไป 1 ชิ้นจาก plate เลี้ยงเชื้อ (เชื้อที่ใช้อายุ 7 วัน) แล้วนำไปบ่มที่อุณหภูมิห้อง 2 สัปดาห์จากนั้นนำมาผสมกับดินปนอีกในอัตรา 1:6 คลุกให้เข้ากันให้น้ำพรหมเพื่อเพิ่มความชื้นเก็บไว้ในสภาพอุณหภูมิห้องธรรมดา

นำข้าว โปดหวานที่ทำ seed dressing ด้วยเชื้อรา *Trichoderma* sp. และสารเคมี benomyl Copperoxychloride และ Carbendazim ความเข้มข้น 2000 ppm. ปลูกลงในกะบะสังเกตการเกิดโรคหลังปลูกแล้ว 15 วัน

ผลการทดลอง

ลักษณะพื้นฐานวิทยาของเชื้อ *Trichoderma* sp.

ลักษณะโคโลนีเจริญบนอาหาร PDA (Potato Dextrose Agar) Foat growthing มีลักษณะสีขาวเมื่อยังอ่อนและเมื่อแก่จะมีสีเขียวเข้มลักษณะ conidia ค่อนข้างกลมมีสีใตถึงเขียวอ่อน ผนังเรียบขนาด 2.5-2.5-8 ไมครอน Phialophore มีผิวเรียบสีใตขนาดกว้าง 2-3 ไมครอนเกิดจาก acial mycelium Phialophore จะแตกแขนงทำให้เกิด phialide, phialophore จะเกิดเป็นเม็ดตุ่ม (Spore ball) ตรงส่วนกลางของ Phialide, phialophore มีลักษณะรูปร่างกลมมีสีเขียว ผิวเรียบขนาดเฉลี่ย 2.5-3.5 ไมครอน (ภาพที่ 1)

ลักษณะพื้นฐานวิทยาของเชื้อ *Fusarium* sp.

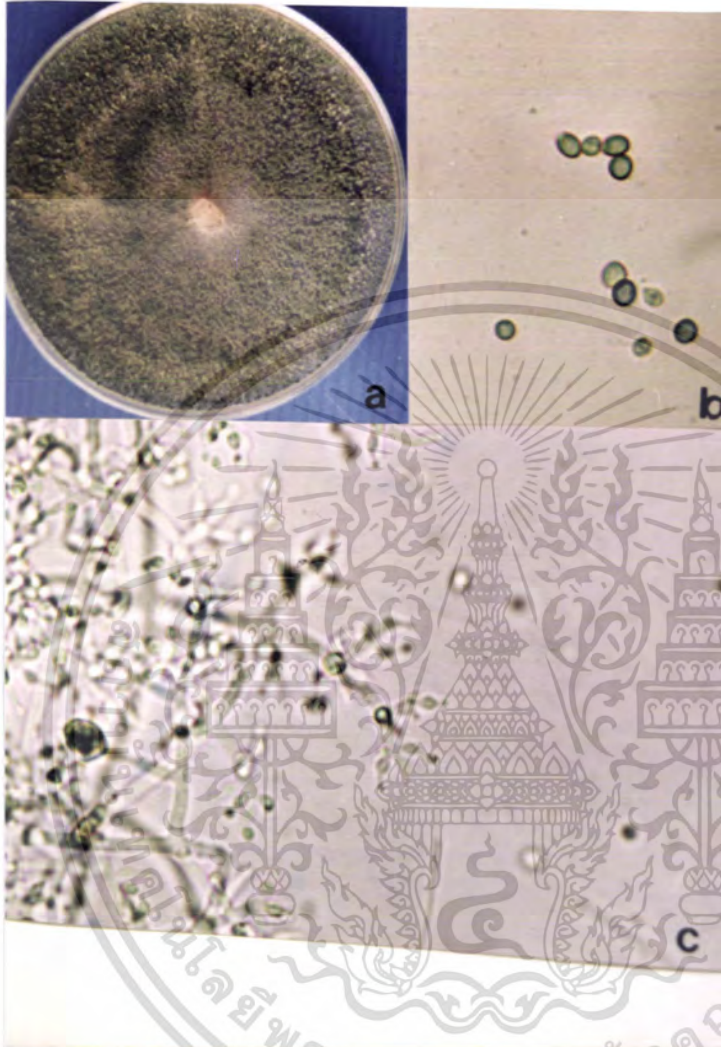
ลักษณะโคโลนีบนอาหาร PDA เส้นใยมีสีขาว เหลืองอ่อน มักมีจุด Pigment ข้างบนอยู่ Sporodochium สีชมพูปนเหลือง (cinnamona) หรือครีม macroconidium มีรูป fusoid ผนังบาง ปลายแหลมปลายเป็น hool foot cell ไม่มี well develop มากนัก มี 3-5 septum สร้าง microconidium รูป elliptical อาจตรงหรือโค้งตั้ง 1-2 cell เกิดเป็นกลุ่มที่ปลาย phialide (ภาพที่ 2)

ลักษณะพื้นฐานวิทยาของเชื้อ *Pythium* sp.

ลักษณะโคโลนีบนอาหาร PDA เส้นใยมีทั้งสีขาวและใตไม่มีสี หนาประมาณ 5-7 ไมครอน ไม่มีผนังกันแตกกิ่งก้านและเจริญเติบโตได้อย่างรวดเร็ว (ภาพที่ 2) สร้าง sporangia ที่ปลายเส้นใยหรือระหว่างเส้นใย (terminal or intercellar sporangium) ก็ได้ซึ่งจะมีรูปร่าง spherical หรือ fibmentous สามารถงอก germ tube เข้าทำลายพืชโดยตรง protoplasm ใน sporangia จะไหลไปอยู่ในบริเวณ visicle และพัฒนากลายเป็น zoospore มากกว่า 100 zoospore (ภาพที่ 3)

ลักษณะพื้นฐานวิทยาของเชื้อ *Sclerotium* sp.

ลักษณะโคโลนีของเชื้อราเจริญเติบโตได้ค่อนข้างรวดเร็ว ระยะแรกสร้างเส้นใยสีขาว เมื่อแก่จะสร้าง Sclerotia สีเหลืองออกน้ำตาล ผิวขรุขระ เมื่อศึกษาลักษณะทางสัณฐานวิทยาภายใต้กล้องจุลทรรศน์พบว่ามีการสร้างเส้นใย (ภาพที่ 3) สีน้ำตาล-แดง กว้าง 3 ไมครอน ไม่พบการสร้าง Perfect stage แต่จะพบการสร้างเม็ด Sclerotia รูปค่อนข้างกลมขนาด 2.3-125.5*125.2-178.5 ไมครอน (ภาพที่ 4)

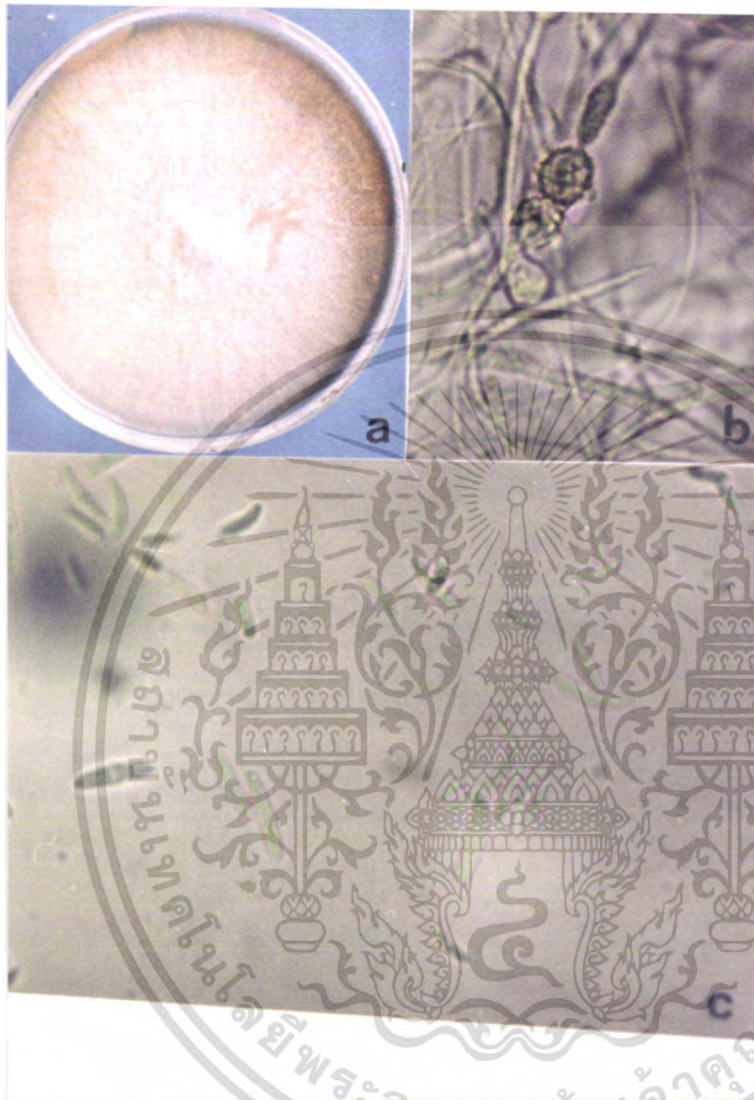
ภาพที่ 1 แสดงลักษณะเชื้อรา *Trichoderma* sp.

a = ลักษณะโคโลนีบนอาหารเลี้ยงเชื้อ PDA อายุ 7 วัน

b = ลักษณะ phialospores กำลังขยาย 400 เท่า

c = ลักษณะ phialophore, phialide กำลังขยาย 400 เท่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

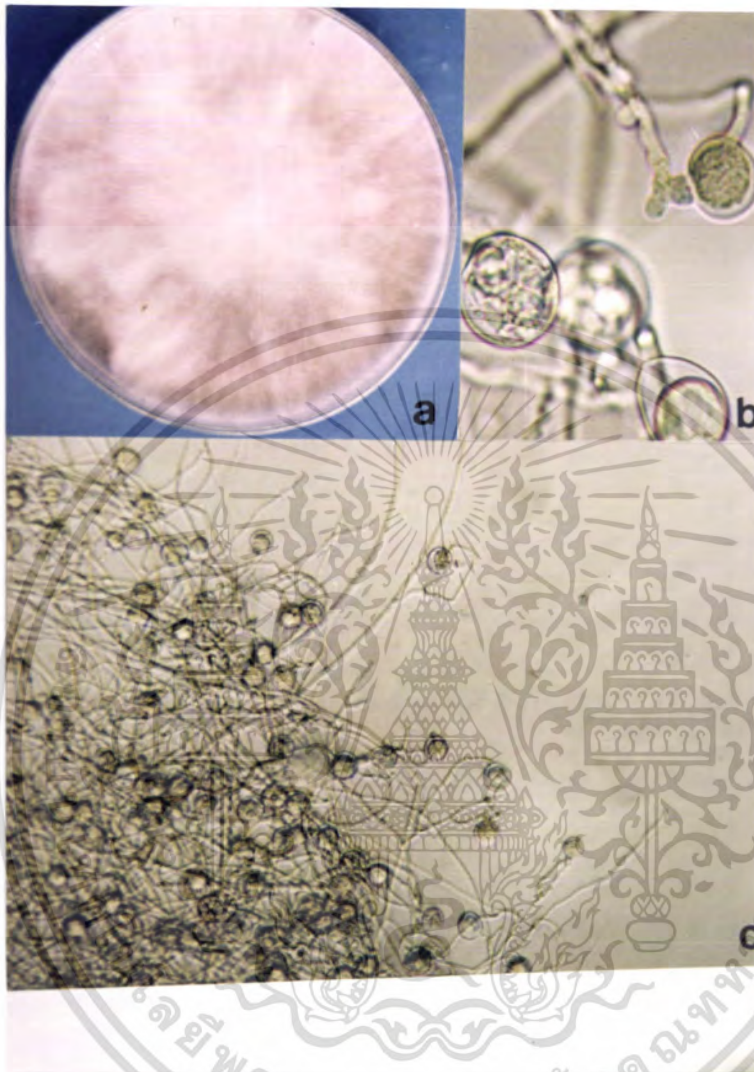
ภาพที่ 2 แสดงลักษณะเชื้อรา *Fusarium* sp.

a = ลักษณะ โคลนีสบนอาหารเลี้ยงเชื้อ PDA อายุ 7 วัน

b = ลักษณะ chlamydospore (intercalary) กำลังขยาย 400 เท่า

c = ลักษณะ conidia กำลังขยาย 400 เท่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

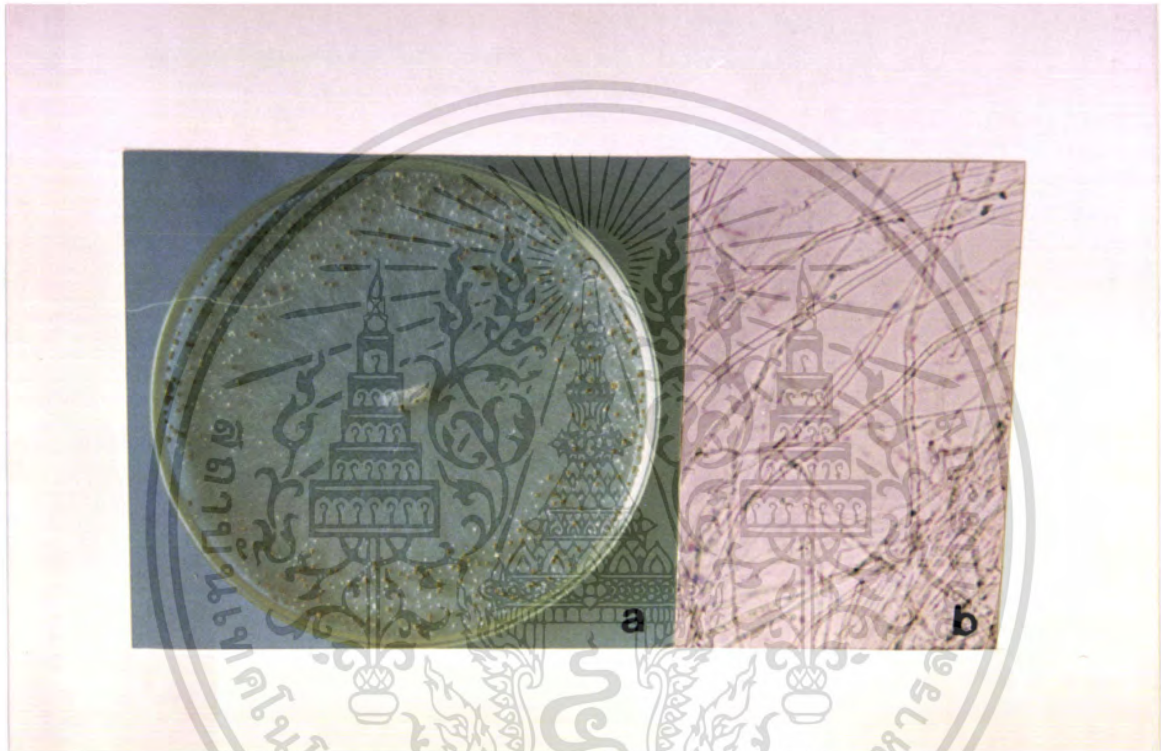
ภาพที่ 3 แสดงลักษณะเชื้อรา *Pythium* sp.

a = ลักษณะโคโลนีบนอาหารเลี้ยงเชื้อ PDA อายุ 7 วัน

b = ลักษณะ oogonia กำลังขยาย 400 เท่า

c = ลักษณะ oogonia กำลังขยาย 400 เท่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4 แสดงลักษณะเชื้อรา *Sclerotium* sp.

a = ลักษณะโคโลนีสบนอาหารเลี้ยงเชื้อ PDA อายุ 7 วัน

b = ลักษณะเส้นใย กำลังขยาย 400 เท่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การทดสอบประสิทธิภาพของเชื้อจุลินทรีย์ต่อต้านในการยับยั้งเชื้อราสาเหตุของโรคพืช

จากการทดลองพบว่าการใช้เชื้อรา *Trichoderma* sp. เดี่ยวร่วมกับเชื้อราสาเหตุของโรคพืช ผลปรากฏว่าเชื้อรา *Trichoderma* sp. สามารถยับยั้งการเจริญเติบโตของเส้นใยหรือโคโลนีของเชื้อราที่เป็นสาเหตุของโรคพืชทั้ง 3 ชนิดคือ *Pythium* sp. *Sclerotium* sp. และ *Fusarium* sp. ได้ทำการพิจารณาที่ละคู่ดังนี้

1. *Trichoderma* sp. กับ *Pythium* sp.

พบว่าส่วนของเชื้อรา *Trichoderma* sp. สามารถเจริญอย่างรวดเร็วและสามารถเจริญเข้าไปปกคลุม (compectition) โคโลนีของ *Pythium* sp. ได้อย่างรวดเร็วในวันที่ 3 หลังจากนั้นในวันที่ 5 ของเชื้อ *Trichoderma* sp. ก็สามารถเข้าไปปกคลุมได้หมดซึ่งเชื้อรา *Trichoderma* sp. จะเข้าไปขัดขวางและรบกวนการเจริญของเชื้อราสาเหตุของโรคพืชโดยการแย่งอาหารและที่อยู่อาศัย มีความสามารถในการแข่งขันการเจริญของเชื้อสาเหตุของโรคพืช (ภาพที่ 5)

2. *Trichoderma* sp. กับ *Sclerotium* sp.

พบว่าส่วนของเชื้อรา *Trichoderma* sp. สามารถเจริญและเข้าไปยับยั้งการเจริญของเชื้อ *Sclerotium* sp. ในวันที่ 3 และมีการสร้างสารปฏิชีวนะ (antibiosis) ออกมายับยั้งทำให้เกิดบริเวณ clear zone ระหว่างโคโลนีของเชื้อทั้ง 2 ชนิดบนอาหาร PDA หลังจากนั้นในวันที่ 6-7 หลังจากเชื้อรา *Trichoderma* sp. ในอาหาร PDA เชื้อจะเจริญปกคลุมเส้นใยหรือโคโลนีของเชื้อราสาเหตุของโรคพืชโดยการแย่งอาหารและที่อยู่เชื้อ *Trichoderma* sp. นั้นมีความสามารถในการแข่งขันการเจริญของเส้นใยที่เหนือกว่าการเจริญของเชื้อราที่เป็นสาเหตุของโรคพืช (ภาพที่ 6)

3. *Trichoderma* sp. กับ *Fusarium* sp.

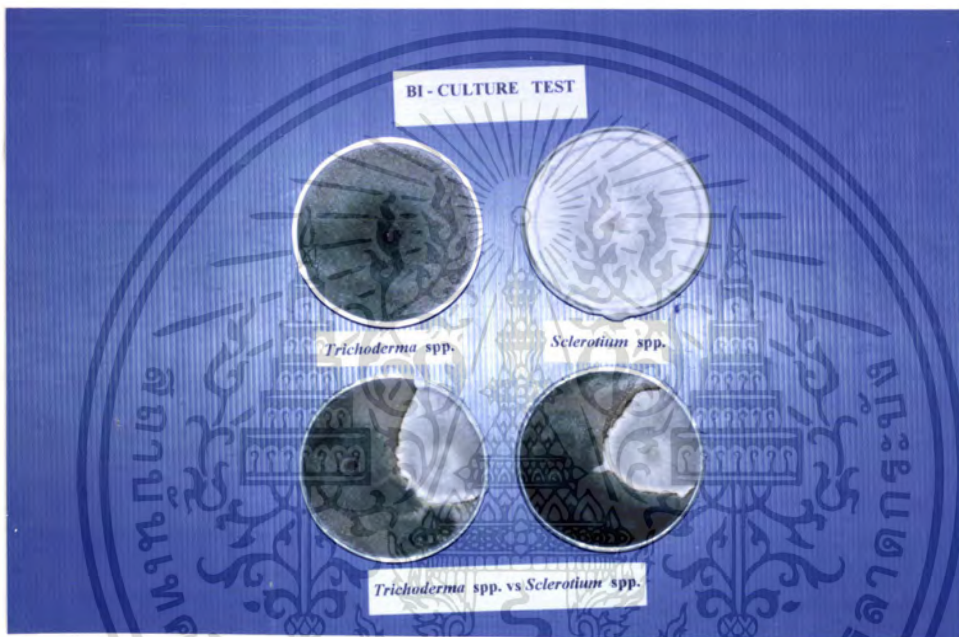
พบว่าเชื้อรา *Trichoderma* sp. สามารถเจริญและเข้าไปยับยั้งการเจริญของเชื้อ *Fusarium* sp. ในวันที่ 3 และมีการสร้างสารปฏิชีวนะ (antibiosis) ออกมายับยั้งทำให้เกิดบริเวณ clear zone ระหว่างโคโลนีของเชื้อทั้ง 2 ชนิดบนอาหาร PDA หลังจากนั้นในวันที่ 6-7 หลังจากเชื้อรา *Trichoderma* sp. ในอาหาร PDA เชื้อจะเจริญปกคลุมเส้นใยหรือโคโลนีของเชื้อ *Fusarium* sp. จะเข้าไปขัดขวางการเจริญของเชื้อราสาเหตุของโรคพืช โดยการแย่งอาหารและที่อยู่เชื้อ *Trichoderma* sp. นั้นมีความสามารถในการแข่งขันการเจริญของเส้นใยที่เหนือกว่าการเจริญของเชื้อราที่เป็นสาเหตุของโรคพืช (ภาพที่ 7)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5 แสดงลักษณะของการควบคุมเชื้อ *Pythium* sp. ของเชื้อรา *Trichoderma* sp.
 (บนซ้าย) = แสดงลักษณะเชื้อรา *Trichoderma* sp.
 (บนขวา) = แสดงลักษณะเชื้อรา *Pythium* sp.
 (ล่างซ้าย,ขวา) = แสดงลักษณะการควบคุมเชื้อรา *Pythium* sp.ของเชื้อรา *Trichoderma* sp.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6 แสดงลักษณะของการควบคุมเชื้อ *Sclerotium* sp. ของเชื้อรา *Trichoderma* sp.

(บนซ้าย) = แสดงลักษณะเชื้อรา *Trichoderma* sp.

(บนขวา) = แสดงลักษณะเชื้อรา *Pythium* sp.

(ล่างซ้าย,ขวา) = แสดงลักษณะการควบคุมเชื้อรา *Pythium* sp.ของเชื้อรา *Trichoderma* sp.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 7 แสดงลักษณะของการควบคุมเชื้อ *Fusarium* sp. ของเชื้อรา *Trichoderma* sp.

(บนซ้าย) = แสดงลักษณะเชื้อรา *Trichoderma* sp.

(บนขวา) = แสดงลักษณะเชื้อรา *Pythium* sp.

(ล่างซ้าย,ขวา) = แสดงลักษณะการควบคุมเชื้อรา *Pythium* sp. ของเชื้อรา *Trichoderma* sp.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การทดสอบประสิทธิภาพของสารป้องกันกำจัดเชื้อราในการควบคุมเชื้อสาเหตุโรคพืชในห้องปฏิบัติการ

จากการทดลองแสดงเส้นผ่าศูนย์กลางของโคโลนีเชื้อรา *Fusarium* sp. เมื่อเลี้ยงในอาหาร PDA ผสมกับสารป้องกันกำจัดเชื้อรา benomyl พบว่าเส้นผ่าศูนย์กลางโคโลนีของเชื้อรา *Fusarium* sp. เมื่อเลี้ยงในอาหาร PDA ผสมกับ benomyl ที่ระดับความเข้มข้น 5000 ppm.(T) ⁶ โคโลนีมีการเจริญได้น้อยที่สุดเท่ากับ 0.87 เซนติเมตร โดยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติเมื่อเปรียบเทียบกับ control รองลงมาคือเชื้อรา *Fusarium* sp. เลี้ยงในอาหาร PDA ผสมกับ benomyl ที่ระดับความเข้มข้น 1000 ppm. (T) ⁵, เชื้อรา *Fusarium* sp. เลี้ยงในอาหาร PDA ผสมกับ benomyl ที่ระดับความเข้มข้น 500 ppm.(T) ⁴, เชื้อรา *Fusarium* sp. เลี้ยงบนอาหาร PDA ผสมกับ benomyl ที่ระดับความเข้มข้น 100 ppm.(T) ³, เชื้อรา *Fusarium* sp. เลี้ยงในอาหาร PDA ผสมกับ benomyl ที่ระดับความเข้มข้น 50 ppm.(T) ², เชื้อรา *Fusarium* sp. เลี้ยงในอาหาร PDA ผสมกับ benomyl ที่ระดับความเข้มข้น 0 ppm.(T) ¹, เท่ากับ 2.87,3.20,4.45,5.22 และ 5.50 เซนติเมตรตามลำดับ (ตารางที่ 1 ภาพที่ 8) สำหรับเชื้อรา *Fusarium* sp. เมื่อเลี้ยงในอาหาร PDA ผสมกับสารป้องกันกำจัดเชื้อรา Copperoxy chioride พบว่าเส้นผ่าศูนย์กลางโคโลนีของเชื้อรา *Fusarium* sp. เมื่อเลี้ยงในอาหาร PDA ผสมกับ Copperoxy chioride ที่ระดับความเข้มข้น 5000 ppm.(T) ⁶ โคโลนีมีการเจริญได้น้อยที่สุดเท่ากับ 0.50 เซนติเมตร โดยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติเมื่อเปรียบเทียบกับ control รองลงมาคือเชื้อรา *Fusarium* sp. เลี้ยงในอาหาร PDA ผสมกับ Copperoxy chioride ที่ระดับความเข้มข้น 1000 ppm. (T) ⁵, เชื้อรา *Fusarium* sp. เลี้ยงในอาหาร PDA ผสมกับ Copperoxy chioride ที่ระดับความเข้มข้น 500 ppm.(T) ⁴, เชื้อรา *Fusarium* sp. เลี้ยงบนอาหาร PDA ผสมกับ Copperoxy chioride ที่ระดับความเข้มข้น 100 ppm.(T) ³, เชื้อรา *Fusarium* sp. เลี้ยงในอาหาร PDA ผสมกับ Copperoxy chioride ที่ระดับความเข้มข้น 50 ppm. (T) ², เชื้อรา *Fusarium* sp. เลี้ยงในอาหาร PDA ผสมกับ Copperoxy chioride ที่ระดับความเข้มข้น 0 ppm.(T) ¹, เท่ากับ 2.45,3.75,3.95,5.12 และ 5.50 เซนติเมตรตามลำดับ (ตารางที่ 1 ภาพที่ 8) สำหรับเชื้อรา *Fusarium* sp. เมื่อเลี้ยงในอาหาร PDA ผสมกับสารป้องกันกำจัดเชื้อรา Carbendazim พบว่าเส้นผ่าศูนย์กลางโคโลนีของเชื้อรา *Fusarium* sp. เมื่อเลี้ยงในอาหาร PDA

ผสมกับ Carbendazim ที่ระดับความเข้มข้น 5000 ppm.(T)₆ โคลนีนีมีการเจริญได้น้อยที่สุดเท่ากับ 0.67 เซนติเมตร โดยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติเมื่อเปรียบเทียบกับ control รองลงมาคือเชื้อรา *Fusarium* sp. เฝี้ยงในอาหาร PDA ผสมกับ Carbendazim ที่ระดับความเข้มข้น 1000 ppm. (T)₅, เชื้อรา *Fusarium* sp. เฝี้ยงในอาหาร PDA ผสมกับ Carbendazim ที่ระดับความเข้มข้น 500 ppm.(T)₄, เชื้อรา *Fusarium* sp. เฝี้ยงบนอาหาร PDA ผสมกับ Carbendazim ที่ระดับความเข้มข้น 100 ppm.(T)₃, เชื้อรา *Fusarium* sp. เฝี้ยงในอาหาร PDA ผสมกับ Carbendazim ที่ระดับความเข้มข้น 50 ppm.(T)₂, เชื้อรา *Fusarium* sp. เฝี้ยงในอาหาร PDA ผสมกับ Carbendazim ที่ระดับความเข้มข้น 0 ppm.(T)₁, เท่ากับ 1.50,2.82,4.07,4.92 และ 5.50 เซนติเมตรตามลำดับ (ตารางที่ 1 ภาพที่ 8)จากการทดลองแสดงเส้นผ่าศูนย์กลางของโคลนเชื้อรา *Sclerotium* sp.เมื่อเฝี้ยงในอาหาร PDA ผสมกับสารป้องกันกำจัดเชื้อรา Benomyl พบว่าเส้นผ่าศูนย์กลางโคลนเชื้อรา *Sclerotium* sp. เมื่อเฝี้ยงในอาหาร PDA ผสมกับ Benomyl ที่ระดับความเข้มข้น 5000 ppm.(T)₆ โคลนีนีมีการเจริญได้น้อยที่สุดเท่ากับ 4.20 เซนติเมตร โดยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติเมื่อเปรียบเทียบกับ control รองลงมาคือเชื้อรา *Sclerotium* sp. เฝี้ยงในอาหาร PDA ผสมกับ benomyl ที่ระดับความเข้มข้น 1000 ppm. (T)₅, เชื้อรา *Sclerotium* sp. เฝี้ยงในอาหารPDA ผสมกับ benomyl ที่ระดับความเข้มข้น 500 ppm.(T)₄, เชื้อรา *Sclerotium* sp. เฝี้ยงบนอาหาร PDA ผสมกับ benomyl ที่ระดับความเข้มข้น 100 ppm.(T)₃, เชื้อรา *Sclerotium* sp. เฝี้ยงในอาหาร PDA ผสมกับ benomyl ที่ระดับความเข้มข้น 50 ppm.(T)₂, เชื้อรา *Sclerotium* sp. เฝี้ยงในอาหาร PDA ผสมกับbenomyl ที่ระดับความเข้มข้น 0 ppm.(T)₁, เท่ากับ 4.57, 4.87, 5.2, 5.37และ 5.50 เซนติเมตรตามลำดับ (ตารางที่ 2 ภาพที่ 9) สำหรับเชื้อรา *Sclerotium* sp เมื่อเฝี้ยงในอาหาร PDA ผสมกับสารป้องกันกำจัดเชื้อรา Copperoxy chioride พบว่าเส้นผ่าศูนย์กลางโคลนเชื้อรา *Sclerotium* sp เมื่อเฝี้ยงในอาหาร PDA ผสมกับ Copperoxy chioride ที่ระดับความเข้มข้น 5000 ppm.(T)₆ โคลนีนีมีการเจริญได้น้อยที่สุดเท่ากับ 4.25 เซนติเมตร โดยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติเมื่อเปรียบเทียบกับ control รองลงมาคือเชื้อรา *Sclerotium* sp เฝี้ยงในอาหาร PDA ผสมกับ Copperoxy chioride ที่ระดับความเข้มข้น 1000 ppm. (T)₅, เชื้อรา *Sclerotium* sp. เฝี้ยงในอาหาร PDA ผสมกับ Copperoxy chioride ที่ระดับความเข้มข้น 500 ppm.(T)₄, เชื้อรา *Sclerotium* sp. เฝี้ยงบนอาหาร PDA ผสมกับ Copperoxy

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

chloride ที่ระดับความเข้มข้น 100 ppm.(T)₃, เชื้อรา *Sclerotium* sp. เติบโตในอาหาร PDA ผสมกับ Copperoxy chloride ที่ระดับความเข้มข้น 50 ppm.(T)₂, เชื้อรา *Sclerotium* sp. เติบโตในอาหาร PDA ผสมกับ Copperoxy chloride ที่ระดับความเข้มข้น 0 ppm.(T)₁, เท่ากับ 4.50, 4.70, 5.00, 5.12 และ 5.5 เซนติเมตรตามลำดับ (ตารางที่ 2 ภาพที่ 9) สำหรับเชื้อรา *Sclerotium* sp. เมื่อเลี้ยงในอาหาร PDA ผสมกับสารป้องกันกำจัดเชื้อรา Carbendazim พบว่าเส้นผ่าศูนย์กลางโคโลนีของเชื้อรา *Sclerotium* sp. เมื่อเลี้ยงในอาหาร PDA ผสมกับ Carbendazim ที่ระดับความเข้มข้น 5000 ppm.(T)₆ โคโลนีมีการเจริญได้น้อยที่สุดเท่ากับ 3.25 เซนติเมตร โดยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติเมื่อเปรียบเทียบกับ control รองลงมาคือเชื้อรา *Sclerotium* sp. เติบโตในอาหาร PDA ผสมกับ Carbendazim ที่ระดับความเข้มข้น 1000 ppm. (T)₅, เชื้อรา *Sclerotium* sp. เติบโตในอาหาร PDA ผสมกับ Carbendazim ที่ระดับความเข้มข้น 500 ppm.(T)₄, เชื้อรา *Sclerotium* sp. เติบโตบนอาหาร PDA ผสมกับ Carbendazim ที่ระดับความเข้มข้น 100 ppm.(T)₃, เชื้อรา *Sclerotium* sp. เติบโตในอาหาร PDA ผสมกับ Carbendazim ที่ระดับความเข้มข้น 50 ppm.(T)₂, เชื้อรา *Sclerotium* sp. เติบโตในอาหาร PDA ผสมกับ Carbendazim ที่ระดับความเข้มข้น 0 ppm.(T)₁, เท่ากับ 4.92, 4.82, 5.00, 5.37 และ 5.50 เซนติเมตรตามลำดับ (ตารางที่ 2 ภาพที่ 9) จากการทดลองแสดงเส้นผ่าศูนย์กลางของโคโลนีเชื้อรา *Pythium* sp. เมื่อเลี้ยงในอาหาร PDA ผสมกับสารป้องกันกำจัดเชื้อรา Benomyl พบว่าเส้นผ่าศูนย์กลางโคโลนีของเชื้อรา เมื่อเลี้ยงในอาหาร PDA ผสมกับ Benomyl ที่ระดับความเข้มข้น 5000 ppm.(T)₆ โคโลนีมีการเจริญได้น้อยที่สุดเท่ากับ 4.32 เซนติเมตร โดยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติเมื่อเปรียบเทียบกับ control รองลงมาคือเชื้อรา *Pythium* sp. เติบโตในอาหาร PDA ผสมกับ benomyl ที่ระดับความเข้มข้น 1000 ppm. (T)₅, เชื้อรา *Pythium* sp. เติบโตในอาหาร PDA ผสมกับ benomyl ที่ระดับความเข้มข้น 500 ppm.(T)₄, เชื้อรา *Pythium* sp. เติบโตบนอาหาร PDA ผสมกับ benomyl ที่ระดับความเข้มข้น 100 ppm.(T)₃, เชื้อรา *Pythium* sp. เติบโตในอาหาร PDA ผสมกับ benomyl ที่ระดับความเข้มข้น 50 ppm.(T)₂, เชื้อรา *Pythium* sp. เติบโตในอาหาร PDA ผสมกับ benomyl ที่ระดับความเข้มข้น 0 ppm.(T)₁, เท่ากับ 4.85, 5.0, 5.30, 5.42 และ 5.50 เซนติเมตรตามลำดับ (ตารางที่ 3 ภาพที่ 10) สำหรับเชื้อรา *Pythium* sp. เมื่อเลี้ยงในอาหาร PDA ผสมกับสารป้องกันกำจัดเชื้อรา Copperoxy chloride พบว่าเส้นผ่าศูนย์กลางโคโลนีของเชื้อรา *Pythium* sp. เมื่อเลี้ยงในอาหาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

PDA ผสมกับ Copperoxy chloride ที่ระดับความเข้มข้น 5000 ppm.(T)₆ โคลิโคนีมีการเจริญได้น้อยที่สุดเท่ากับ 0.50 เซนติเมตร โดยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติเมื่อเปรียบเทียบกับ control รองลงมาคือเชื้อรา *Pythium* sp. เลี้ยงในอาหาร PDA ผสมกับ Copperoxy chloride ที่ระดับความเข้มข้น 1000 ppm. (T)₅, เชื้อรา *Pythium* sp. เลี้ยงในอาหาร PDA ผสมกับ Copperoxy chloride ที่ระดับความเข้มข้น 500 ppm.(T)₄, เชื้อรา *Pythium* sp. เลี้ยงบนอาหาร PDA ผสมกับ Copperoxy chloride ที่ระดับความเข้มข้น 100 ppm.(T)₃, เชื้อรา *Pythium* sp. เลี้ยงในอาหาร PDA ผสมกับ Copperoxy chloride ที่ระดับความเข้มข้น 50 ppm.(T)₂, เชื้อราเลี้ยงในอาหาร PDA ผสมกับ Copperoxy chloride ที่ระดับความเข้มข้น 0 ppm.(T)₁, เท่ากับ 1.75, 3.37, 4.97, 5.32 และ 5.5 เซนติเมตรตามลำดับ (ตารางที่ 3 ภาพที่ 10) สำหรับเชื้อรา *Pythium* sp. เมื่อเลี้ยงในอาหาร PDA ผสมกับสารป้องกันกำจัดเชื้อรา Carbendazim พบว่าเส้นผ่าศูนย์กลางโคโลนีของเชื้อรา *Pythium* sp. เมื่อเลี้ยงในอาหาร PDA ผสมกับ Carbendazim ที่ระดับความเข้มข้น 5000 ppm.(T)₆ โคลิโคนีมีการเจริญได้น้อยที่สุดเท่ากับ 4.57 เซนติเมตร โดยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติเมื่อเปรียบเทียบกับ control รองลงมาคือเชื้อรา *Pythium* sp. เลี้ยงในอาหาร PDA ผสมกับ Carbendazim ที่ระดับความเข้มข้น 1000 ppm. (T)₅, เชื้อรา *Pythium* sp. เลี้ยงในอาหาร PDA ผสมกับ Carbendazim ที่ระดับความเข้มข้น 500 ppm.(T)₄, เชื้อรา *Pythium* sp. เลี้ยงบนอาหาร PDA ผสมกับ Carbendazim ที่ระดับความเข้มข้น 100 ppm.(T)₃, เชื้อรา *Pythium* sp. เลี้ยงในอาหาร PDA ผสมกับ Carbendazim ที่ระดับความเข้มข้น 50 ppm.(T)₂, เชื้อรา *Pythium* sp. เลี้ยงในอาหาร PDA ผสมกับ Carbendazim ที่ระดับความเข้มข้น 0 ppm.(T)₁, เท่ากับ 5.00, 5.07, 5.50, 5.50 และ 5.50 เซนติเมตรตามลำดับ (ตารางที่ 3 ภาพที่ 10)

ภาพที่ 8 แสดงการทดสอบประสิทธิภาพของสารป้องกันกำจัดเชื้อรา benomyl, Copperoxychloride, Carbendazim ที่ระดับความเข้มข้นต่างๆ ในการควบคุมเชื้อรา *Fusarium* sp.

a = สารป้องกันกำจัดเชื้อรา benomyl ต่อเชื้อรา *Fusarium* sp.

b = สารป้องกันกำจัดเชื้อรา Copperoxychloride ต่อเชื้อรา *Fusarium* sp.

c = สารป้องกันกำจัดเชื้อรา Carbendazim ต่อเชื้อรา *Fusarium* sp.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 9 แสดงการทดสอบประสิทธิภาพของสารป้องกันกำจัดเชื้อรา benomyl, Copperoxychloride, Carbendazim ที่ระดับความเข้มข้นต่างๆ ในการควบคุมเชื้อรา *Sclerotium* sp.

a = สารป้องกันกำจัดเชื้อรา benomyl ต่อเชื้อรา *Sclerotium* sp.

b = สารป้องกันกำจัดเชื้อรา Copperoxychloride ต่อเชื้อรา *Sclerotium* sp.

c = สารป้องกันกำจัดเชื้อรา Carbendazim ต่อเชื้อรา *Sclerotium* sp.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 10 แสดงการทดสอบประสิทธิภาพของสารป้องกันกำจัดเชื้อรา benomyl, Copperoxychloride, Carbendazim ที่ระดับความเข้มข้นต่างๆ ในการควบคุมเชื้อรา *Pythium* sp.

a = สารป้องกันกำจัดเชื้อรา benomyl ต่อเชื้อรา *Pythium* sp.
 b = สารป้องกันกำจัดเชื้อรา Copperoxychloride ต่อเชื้อรา *Pythium* sp.
 c = สารป้องกันกำจัดเชื้อรา Carbendazim ต่อเชื้อรา *Pythium* sp.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 1 แสดงเส้นผ่านศูนย์กลางของโคโลนีเชื้อรา *Fusarium* sp. เมื่อเลี้ยงในอาหาร PDA ผสม
กับสารป้องกันกำจัดเชื้อรา benomyl, Copperoxychloride, Carbendazim หลังจาก
ทดลอง 7 วัน (เซนติเมตร)

Treatment	สารป้องกันกำจัดเชื้อรา		
	benomyl	Copperoxychloride	Carbendazim
T ₁ ^{x/}	5.5a ^{y/}	5.5a	5.5a
T ₂	5.22a	5.12a	4.92d
T ₃	4.45b	3.95b	4.07c
T ₄	3.20c	3.75b	2.82d
T ₅	2.87c	2.45c	1.50e
T ₆	0.87d	0.50d	0.67f
CV(%)	8.36	11.12	8.49

^{x/}T₁ = ความเข้มข้นของสารเคมี 0 ppm.

T₂ = ความเข้มข้นของสารเคมี 50 ppm.

T₃ = ความเข้มข้นของสารเคมี 100 ppm.

T₄ = ความเข้มข้นของสารเคมี 500 ppm.

T₅ = ความเข้มข้นของสารเคมี 1000 ppm.

T₆ = ความเข้มข้นของสารเคมี 5000 ppm.

^{y/} = ค่าเฉลี่ยจาก 4 ซ้ำ ค่าเฉลี่ยที่อยู่ร่วมตัวอักษรเดียวกันตามแนวตั้งไม่มีความแตกต่าง
ทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ โดยเปรียบเทียบ Treatment mean
แบบ Duncan's Multiple Range Test (DMRT)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2 แสดงเส้นผ่านศูนย์กลางของโคโลนีเชื้อรา *Sclerotium* sp. เมื่อเลี้ยงในอาหาร PDA ผสมกับสารป้องกันกำจัดเชื้อรา benomyl, Copperoxychloride, Carbendazim หลังจากทดลอง 7 วัน (เซนติเมตร)

Treatment	สารป้องกันกำจัดเชื้อรา		
	benomyl	Copperoxychloride	Carbendazim
T ₁ ^{x/}	5.5a ^{y/}	5.5a	5.5a
T ₂	5.37a	5.12ab	5.37a
T ₃	5.2ab	5.00abc	5.00a
T ₄	4.87bc	4.70abc	4.82a
T ₅	4.57cd	4.50bc	4.92a
T ₆	4.20d	4.25c	3.25b
CV(%)	5.43	10.45	10.04

^{x/}T₁ = ความเข้มข้นของสารเคมี 0 ppm.

T₂ = ความเข้มข้นของสารเคมี 50 ppm.

T₃ = ความเข้มข้นของสารเคมี 100 ppm.

T₄ = ความเข้มข้นของสารเคมี 500 ppm.

T₅ = ความเข้มข้นของสารเคมี 1000 ppm.

T₆ = ความเข้มข้นของสารเคมี 5000 ppm.

^{y/} = ค่าเฉลี่ยจาก 4 ซ้ำ ค่าเฉลี่ยที่อยู่ร่วมตัวอักษรเดียวกันตามแนวตั้งไม่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ โดยเปรียบเทียบ Treatment mean แบบ Duncan's Multiple Range Test (DMRT)

ตารางที่ 3 แสดงเส้นผ่านศูนย์กลางของโคโคนีเซียรา *Pythium* sp. เมื่อเลี้ยงในอาหาร PDA ผสมกับสารป้องกันกำจัดเชื้อรา benomyl, Copperoxychloride, Carbendazim หลังจากทดลอง 7 วัน (เซนติเมตร)

Treatment	สารป้องกันกำจัดเชื้อรา		
	benomyl	Copperoxychloride	Carbendazim
T ₁ ^{x/}	5.5a ^{y/}	5.5a	5.5a
T ₂	5.42a	5.32ab	5.5a
T ₃	5.30ab	4.97b	5.5a
T ₄	5.0bc	3.37c	5.07b
T ₅	4.85c	1.75d	5.00b
T ₆	4.32d	0.50e	4.57c
CV(%)	4.02	8.79	1.67

^{x/}T₁ = ความเข้มข้นของสารเคมี 0 ppm.

T₂ = ความเข้มข้นของสารเคมี 50 ppm.

T₃ = ความเข้มข้นของสารเคมี 100 ppm.

T₄ = ความเข้มข้นของสารเคมี 500 ppm.

T₅ = ความเข้มข้นของสารเคมี 1000 ppm.

T₆ = ความเข้มข้นของสารเคมี 5000 ppm.

^{y/} = ค่าเฉลี่ยจาก 4 ซ้ำ ค่าเฉลี่ยที่อยู่ร่วมตัวอักษรเดียวกันตามแนวตั้งไม่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซนต์ โดยเปรียบเทียบ Treatment mean แบบ Duncan's Multiple Range Test (DMRT)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การทดสอบประสิทธิภาพของสารป้องกันกำจัดเชื้อราในการควบคุมเชื้อสาเหตุโรคพืชในสภาพเรือนทดลอง

จากผลการทดลองพบว่าข้าวโพดที่ปลูกในดินปลูกคลุกเชื้อรา *Fusarium* sp. และเมล็ดข้าวโพดคลุกสารป้องกันกำจัดเชื้อรา benomyl (T₃) มีเปอร์เซ็นต์การงอกของเมล็ดข้าวโพดดีที่สุดเท่ากับ 82 เปอร์เซ็นต์โดยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติเมื่อเปรียบเทียบกับ control รองลงมาคือดินปลูกคลุกเชื้อรา *Fusarium* sp. กับเมล็ดข้าวโพดคลุกยาฆ่าเชื้อรา Copperoxy chioride (T₄), ดินปลูกคลุกเชื้อรา *Fusarium* sp. กับเมล็ดข้าวโพดคลุกเชื้อรา *Trichoderma* sp. (T₂), ดินปลูกคลุกเชื้อรา *Fusarium* sp. กับเมล็ดข้าวโพดคลุกยาฆ่าเชื้อรา Carbendazim (T₅), และดินปลูกคลุกเชื้อรา *Fusarium* sp. (T₁) เท่ากับ 70, 64, 50 และ 22 เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ (ดังแสดงในตารางที่ 4) สำหรับดินปลูกที่คลุกเชื้อรา *Sclerotium* sp. และเมล็ดข้าวโพดคลุกเชื้อรา *Trichoderma* sp. (T₂), มีเปอร์เซ็นต์การงอกของเมล็ดข้าวโพดดีที่สุดเท่ากับ 82 เปอร์เซ็นต์โดยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติเมื่อเปรียบเทียบกับ control รองลงมาคือดินปลูกคลุกเชื้อรา *Sclerotium* sp. กับเมล็ดข้าวโพดคลุกยาฆ่าเชื้อรา Benomyl (T₃), ดินปลูกคลุกเชื้อรา *Sclerotium* sp. กับเมล็ดข้าวโพดคลุกยาฆ่าเชื้อรา Copperoxy chioride (T₄), ดินปลูกคลุกเชื้อรา *Sclerotium* sp. กับเมล็ดข้าวโพดคลุกยาฆ่าเชื้อรา Carbendazim (T₅), ดินปลูกคลุกเชื้อรา *Sclerotium* sp. (T₁) เท่ากับ 70, 62, 54 และ 20 เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ (ดังแสดงในตารางที่ 4) สำหรับดินปลูกที่คลุกเชื้อรา *Pytium* sp. และเมล็ดข้าวโพดคลุกเชื้อรา *Trichoderma* sp. (T₂) มีเปอร์เซ็นต์การงอกของเมล็ดข้าวโพดดีที่สุดเท่ากับ 82 เปอร์เซ็นต์โดยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติเมื่อเปรียบเทียบกับ control รองลงมาคือดินปลูกคลุกเชื้อรา *Pytium* sp. กับเมล็ดข้าวโพดคลุกยาฆ่าเชื้อรา Copperoxy chioride (T₄), ดินปลูกคลุกเชื้อรา *Pytium* sp. กับเมล็ดข้าวโพดคลุกยาฆ่าเชื้อรา benomyl (T₃), ดินปลูกคลุกเชื้อรา *Pytium* sp. กับเมล็ดข้าวโพดคลุกยาฆ่าเชื้อรา Carbendazim (T₅), และดินปลูกคลุกเชื้อรา *Pytium* sp. (T₁) เท่ากับ 74, 70, 62 และ 28 เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ (ดังแสดงในตารางที่ 4)

ตารางที่ 4 แสดงเปอร์เซ็นต์การงอกของเมล็ดข้าวโพดที่ปลูกในดินที่คลุกเชื้อรา *Fusarium* sp., *Sclerotium* sp., *Pythium* sp. หลังปลูก 15 วัน

เชื้อรา			
Treatment	<i>Fusarium</i> sp.	<i>Sclerotium</i> sp.	<i>Pythium</i> sp.
Tx/1	22d ^y	20c	28d
T ₂	6.4b	82a	82a
T ₃	82a	70b	70bc
T ₄	70b	62c	74bc
T ₅	50c	54d	62c
CV%	9.74	9.74	13.05

^yT₁ = ดินปลูก

T₂ = ดินปลูก+Trichoderma

T₃ = ดินปลูก+benomyl

T₄ = ดินปลูก+ Copperoxychloride

T₅ = ดินปลูก+Carbendazim

^y = ค่าเฉลี่ยจาก 5 ซ้ำค่าเฉลี่ยที่อยู่ร่วมตัวอักษรเดียวกันตามแนวตั้ง ไม่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ โดยเปรียบเทียบ Treatment Mean แบบ Duncan's Multiple Range Test (DMRT)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปและวิจารณ์ผลการทดลอง

จากผลการทดลองพบว่าเชื้อรา *Trichoderma* sp. มีคุณสมบัติเป็น antagonist ทั้งแบบ biocidal และ biostatic โดยพบว่ามันจะมีบทบาทเป็นปรปักษ์ต่อเชื้อโรค *Sclerotium* sp. และ *Fusarium* sp. ในลักษณะ copetition แต่จะมีบทบาทเป็นปรปักษ์ต่อเชื้อ *Pythium* sp. ในลักษณะ parasite ทำให้เชื้อโรคทั้งสามชนิดหยุดการเจริญเติบโตฉะนั้นจึงอาจกล่าวสรุปได้ว่า เชื้อรา *Trichoderma* sp. มีคุณลักษณะเป็น biofungicides โดยเฉพาะคุณสมบัติในการสร้าง inhibitors substance และ toxins ของเชื้อราตัวนี้ถ้าสามารถแยกและนำมาผลิตเป็นสารป้องกันกำจัดเชื้อราในอนาคตแล้วจะช่วยลดการใช้สารเคมีในรูปอินทรีย์สารซึ่งเกิดโทษต่อห่วงโซ่อาหารที่เป็นพิษต่อมนุษย์ได้มาก

ในส่วนของสารเคมีทั้งสามชนิดที่นำมาทดสอบประสิทธิภาพกับเชื้อโรคทั้งสามตัวนั้นพบว่าสารเคมีในกลุ่ม benzimidazoles ได้แก่ benomyl หรือ Benlate ให้ผลในการควบคุมเชื้อโรคทั้งสามชนิดได้ดีที่สุด รองลงมาได้แก่สารเคมีในกลุ่ม Copper fungicide ได้แก่ Copper oxychloride แสดงให้เห็นว่าประสิทธิภาพของสารเคมีในกลุ่ม Systemic fungicides ให้ผลในการควบคุมโรคพืชได้ดีกว่าสารเคมีในกลุ่มอื่น โดยเฉพาะเชื้อโรคที่อยู่ใน order Mycelia Sterelia ซึ่งจะสร้าง resistance Structure ในรูป Sclerotium ที่มีรายงานว่าสารเคมีในกลุ่ม Systemic fungicides ได้แก่ Vitavax และ Terrachlor จะให้ผลในการควบคุมโรคได้ดี

เอกสารอ้างอิง

- เกษม สร้อยทอง. 2535. การใช้ยาเอ็นทีผลิตจาก *Chaetomium cupreum* ในการควบคุมโรคเหี่ยวของมะเขือเทศที่เกิดจากเชื้อรา *Fusarium oxysporum* f.p. *lucoopersici* . วารสารศูนย์บางพระ. 29(2) 13-16.
- เกษม สร้อยทอง. 2536. การควบคุมโรคเหี่ยวของมะเขือเทศที่เกิดจาก *Pseudomonas solanacearum* โดยใช้วิธีในสวนไข่. วารสารโรคพืช. ภาควิชาการจัดการศัตรูพืช, คณะเทคโนโลยีการเกษตร, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, กรุงเทพมหานคร. 11 (3+4) : 73-78.
- Ali, S.M., B. Sharma, M.J., Ambrose, F.J. Muehlbauer and W.J. Kaiser.1994. Current status and future. Strategy in breeding pea. To improve. Resistance to biotic and abiotic stresses. Expanding the production and use of cool season food legumes. Proceedings of the second International Food Legume Research Conference on pea, lentil, faba bean, Chickpea, and grasspea, Cairo, Egypt.12-116 April 1992. 540-558.
- Beri – yephet, Y., and D. Shtiberg. 1997. Effects of the host, the pathogen, the environment and their interactions on *Fusarium wilt* in carnation. *Phytoparasitica*. 25:3, 207-216.
- Brantner, J.R. and C.C. Windels. 1998. Variability in sensitivity to metalaxyl in vitro, pathogenicity, and control of *Pythium* spp. On sugarbeet plant Disease. 82:1, 896-899.
- Di Pietro, A.D., R.M. Gut, J.P. Pachatko, F.J. Schwinn and P.A. Di .1992. Tolerance of antibiotics produced by *Chaetomium globosum* in biocontrol of *Pythium ultimum* a causal agent of damping – off. *Phytopathology*. 82 (2) : 131-130.
- Jing T.D., R.X. Ma, R.M. Qi and C.P. Zhang. 1994. Seed treatment and inhibition of plant pathology of chitosan. *Journal of Environment sciences*. 6:1, 112-115.
- Lo, C.T., E.B. Nelson and G.E. Harman.1997. Improved biocontrol. Efficacy of *Trichoderma harzianum* 1295-22 foot. Foliar phases of turf disease, by use of spary application. *Plant Disease*. 81: 1132 –1138.
- Paul, M.C. and R.R. Mishra.1994. Seed germination and Seedling Vigour of maize

(*Zea mays* L.) as influenced by different fungicides. *Crop Research Hisar*. 7:3,454.

Ramsey, M.D., R.G. Brien and K.G. Pegg.1992. *Fusarium oxysporum* associated with wilt and root rot of tomato in Queensland ; races and vegetative compatibility groups. *Australian – Journal – of Experimental Agriculture*. 32:5, 651-655.

Reis, R.C., E.M. Reis, S.T. Casa and C.A. Forcelini.1995. Cvadication of pathogenic fungi in corn seeds and protection against *Pythium* sp. In the soil by seed treatment. *Fitopatologia Brasileira*. 20:4, 585-590.

Ward,J.M.J., M.D. Laing and D.C. Nowell.1997. Chemical control of maize grey Leaf spot. *Crop protection*. 16:3, 265-271.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางภาคผนวกที่ 1 แสดงเส้นผ่าศูนย์กลางโคโลนีของเชื้อรา *Fusarium* sp. เมื่อเลี้ยงในอาหาร PDA ผสมกับสารป้องกันกำจัดเชื้อรา benomyl (เซนติเมตร)

Treatment	จำนวนซ้			
	1	2	3	4
T ₁ ^x	5.5	5.5	5.5	5.5
T ₂	5.0	5.5	5.2	5.2
T ₃	4.5	4.5	4.8	4.0
T ₄	3.5	3.5	3.0	2.8
T ₅	3.0	3.0	3.0	2.5
T ₆	1.5	1.0	0.5	0.5

^xT₁ = ความเข้มข้นของสารเคมี 0 ppm.

T₂ = ความเข้มข้นของสารเคมี 50 ppm.

T₃ = ความเข้มข้นของสารเคมี 100 ppm.

T₄ = ความเข้มข้นของสารเคมี 500 ppm.

T₅ = ความเข้มข้นของสารเคมี 1000 ppm.

T₆ = ความเข้มข้นของสารเคมี 5000 ppm.

ตารางผนวกที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์ทางสถิติของตารางภาคผนวกที่ 1

Source	df	SS	MS	F	F .05	F.01
Treatment	5	60.154	12.031	126.455**	2.77	4.25
Ex.Error	18	1.712	0.095			
Total	23	61.866	2.690			

CV = 8.36%

** = มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางผนวกที่ 3 แสดงเส้นผ่านศูนย์กลางโคโลนีของเชื้อรา *Fusarium* sp. เมื่อเลี้ยงในอาหาร PDA ผสมกับสารป้องกันกำจัดเชื้อรา Copperoxychloride (เซนติเมตร)

Treatment	จำนวนซ้ำ			
	1	2	3	4
T ₁ ^x	5.5	5.5	5.5	5.5
T ₂	5.0	5.5	5.5	5.0
T ₃	3.8	4.0	4.0	4.0
T ₄	4.0	4.5	3.5	3.0
T ₅	3.0	1.5	2.5	2.8
T ₆	0.5	0.5	0.5	0.5

^xT₁ = ความเข้มข้นของสารเคมี 0 ppm.

T₂ = ความเข้มข้นของสารเคมี 50 ppm.

T₃ = ความเข้มข้นของสารเคมี 100 ppm.

T₄ = ความเข้มข้นของสารเคมี 500 ppm.

T₅ = ความเข้มข้นของสารเคมี 1000 ppm.

T₆ = ความเข้มข้นของสารเคมี 5000 ppm.

ตารางผนวกที่ 4 แสดงผลการวิเคราะห์ทางสถิติของตารางภาคผนวกที่ 3

Source	df	SS	MS	F	F.05	F.01
Treatment	5	67.982	13.596	87.484**	2.77	4.25
Ex.Error	18	2.797	0.155			
Total	23	70.780	3.077			

CV = 11.12 %

** = มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางผนวกที่ 5 แสดงเส้นผ่านศูนย์กลางโคโลนีของเชื้อรา *Fusarium* sp. เมื่อเลี้ยงในอาหาร PDA ผสมกับสารป้องกันกำจัดเชื้อรา Carbendazim (เซนติเมตร)

Treatment	จำนวนซ้ำ			
	1	2	3	4
T ₁ ^{x/}	5.5	5.5	5.5	5.5
T ₂	5.0	5.2	5.0	4.5
T ₃	4.5	4.0	4.0	3.8
T ₄	3.0	3.0	2.8	2.5
T ₅	2.0	3.0	2.8	1.5
T ₆	0.5	1.0	0.7	0.5

^{x/}T₁ = ความเข้มข้นของสารเคมี 0 ppm.

T₂ = ความเข้มข้นของสารเคมี 50 ppm.

T₃ = ความเข้มข้นของสารเคมี 100 ppm.

T₄ = ความเข้มข้นของสารเคมี 500 ppm.

T₅ = ความเข้มข้นของสารเคมี 1000 ppm.

T₆ = ความเข้มข้นของสารเคมี 5000 ppm.

ตารางผนวกที่ 6 แสดงผลการวิเคราะห์ทางสถิติของตารางภาคผนวกที่ 5

Source	df	SS	MS	F	F .05	F.01
Treatment	5	73.690	14.738	193.638**	2.77	4.25
Ex.Error	18	1.370	0.076			
Total	23	75.060	3.263			

CV = 8.49 %

** = มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางผนวกที่ 7 แสดงเส้นผ่านศูนย์กลางโคโลนีของเชื้อรา *Sclerotium* sp. เมื่อเลี้ยงในอาหาร PDA ผสมกับสารป้องกันกำจัดเชื้อรา Benomyl (เซนติเมตร)

Treatment	จำนวนซ้ำ			
	1	2	3	4
T ₁ ^{x/}	5.5	5.5	5.5	5.5
T ₂	5.5	5.5	5.5	5.5
T ₃	5.0	5.5	5.5	4.8
T ₄	4.5	5.0	5.5	4.8
T ₅	4.8	4.5	4.5	4.5
T ₆	4.0	4.0	4.0	4.0

^{x/}T₁ = ความเข้มข้นของสารเคมี 0 ppm.

T₂ = ความเข้มข้นของสารเคมี 50 ppm.

T₃ = ความเข้มข้นของสารเคมี 100 ppm.

T₄ = ความเข้มข้นของสารเคมี 500 ppm.

T₅ = ความเข้มข้นของสารเคมี 1000 ppm.

T₆ = ความเข้มข้นของสารเคมี 5000 ppm.

ตารางผนวกที่ 8 แสดงผลการวิเคราะห์ทางสถิติของตารางภาคผนวกที่ 7

Source	df	SS	MS	F	F .05	F.01
Treatment	5	5.017	1.003	13.867**	2.77	4.25
Ex.Error	18	1.303	0.072			
Total	23	6.320	0.275			

CV = 5.43 %

** = มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางผนวกที่ 9 แสดงเส้นผ่านศูนย์กลางโคโลนีของเชื้อรา *Sclerotium* sp. เมื่อเลี้ยงในอาหาร PDA ผสมกับสารป้องกันกำจัดเชื้อรา Copperoxychloride (เซนติเมตร)

Treatment	จำนวนซ้ำ			
	1	2	3	4
T ₁ ^x	5.5	5.5	5.5	5.5
T ₂	5.5	5.0	5.0	5.0
T ₃	2.5	5.0	5.0	4.5
T ₄	5.0	5.0	5.0	5.0
T ₅	4.5	4.5	4.5	5.0
T ₆	4.5	4.5	4.5	4.5

^xT₁ = ความเข้มข้นของสารเคมี 0 ppm.

T₂ = ความเข้มข้นของสารเคมี 50 ppm.

T₃ = ความเข้มข้นของสารเคมี 100 ppm.

T₄ = ความเข้มข้นของสารเคมี 500 ppm.

T₅ = ความเข้มข้นของสารเคมี 1000 ppm.

T₆ = ความเข้มข้นของสารเคมี 5000 ppm.

ตารางผนวกที่ 10 แสดงผลการวิเคราะห์ทางสถิติของตารางภาคผนวกที่ 9

Source	df	SS	MS	F	F .05	F.01
Treatment	5	4.102	0.820	3.198*	2.77	4.25
Ex.Error	18	4.618	0.257			
Total	23	8.720	0.379			

CV = 10.45 %

* = มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางผนวกที่ 11 แสดงเส้นผ่านศูนย์กลางโคโลนีของเชื้อรา *Sclerotium* sp. เมื่อเลี้ยงในอาหาร PDA ผสมกับสารป้องกันกำจัดเชื้อรา Carbendazim (เซนต์อิมเมตร)

Treatment	จำนวนซ้้า			
	1	2	3	4
T ₁ ^{x/}	5.5	5.5	5.5	5.5
T ₂	5.5	5.5	5.0	5.5
T ₃	5.5	3.8	5.0	5.0
T ₄	5.0	5.0	5.0	5.0
T ₅	4.5	5.0	4.8	5.0
T ₆	3.0	4.5	3.0	2.5

^{x/}T₁ = ความเข้มข้นของสารเคมี 0 ppm.

T₂ = ความเข้มข้นของสารเคมี 50 ppm.

T₃ = ความเข้มข้นของสารเคมี 100 ppm.

T₄ = ความเข้มข้นของสารเคมี 500 ppm.

T₅ = ความเข้มข้นของสารเคมี 1000 ppm.

T₆ = ความเข้มข้นของสารเคมี 5000 ppm.

ตารางผนวกที่ 12 แสดงผลการวิเคราะห์ทางสถิติของตารางภาคผนวกที่ 11

Source	df	SS	MS	F	F .05	F.01
Treatment	5	13.057	2.611	11.266**	2.77	4.25
Ex.Error	18	4.173	0.232			
Total	23	17.230	0.749			

CV = 10.04 %

** = มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางผนวกที่ 13 แสดงเส้นผ่านศูนย์กลางโคโลนีของเชื้อรา *Pythium* sp. เมื่อเลี้ยงในอาหาร PDA ผสมกับสารป้องกันกำจัดเชื้อรา benomyl (เซนต์อิมเตร)

Treatment	จำนวนซ้ำ			
	1	2	3	4
T ₁ ^{x/}	5.5	5.5	5.5	5.5
T ₂	5.5	5.5	5.2	5.5
T ₃	5.5	5.2	5.0	5.5
T ₄	5.0	5.0	5.0	5.0
T ₅	5.0	4.8	4.8	4.8
T ₆	4.8	4.5	4.0	4.0

^{x/}T₁ = ความเข้มข้นของสารเคมี 0 ppm.

T₂ = ความเข้มข้นของสารเคมี 50 ppm.

T₃ = ความเข้มข้นของสารเคมี 100 ppm.

T₄ = ความเข้มข้นของสารเคมี 500 ppm.

T₅ = ความเข้มข้นของสารเคมี 1000 ppm.

T₆ = ความเข้มข้นของสารเคมี 5000 ppm.

ตารางผนวกที่ 14 แสดงผลการวิเคราะห์ทางสถิติของตารางภาคผนวกที่ 13

Source	df	SS	MS	F	F .05	F.01
Treatment	5	3.888	0.778	18.789**	2.77	4.25
Ex.Error	18	0.745	0.041			
Total	23	4.633	0.201			

CV = 4.02 %

** = มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางผนวกที่ 15 แสดงเส้นผ่าศูนย์กลางโคโลนีของเชื้อรา *Pythium* sp. เมื่อเลี้ยงในอาหาร PDA ผสมกับสารป้องกันกำจัดเชื้อรา Copperoxychloride (เซนติเมตร)

Treatment	จำนวนซ้			
	1	2	3	4
T ₁ ^x	5.5	5.5	5.5	5.5
T ₂	5.5	5.3	5.0	5.5
T ₃	5.3	5.0	4.8	4.8
T ₄	2.5	3.5	4.0	3.5
T ₅	2.0	2.0	1.5	1.5
T ₆	0.5	0.5	0.5	0.5

^xT₁ = ความเข้มข้นของสารเคมี 0 ppm.

T₂ = ความเข้มข้นของสารเคมี 50 ppm.

T₃ = ความเข้มข้นของสารเคมี 100 ppm.

T₄ = ความเข้มข้นของสารเคมี 500 ppm.

T₅ = ความเข้มข้นของสารเคมี 1000 ppm.

T₆ = ความเข้มข้นของสารเคมี 5000 ppm.

ตารางผนวกที่ 16 แสดงผลการวิเคราะห์ทางสถิติของตารางภาคผนวกที่ 15

Source	df	SS	MS	F	F .05	F.01
Treatment	5	86.217	17.243	175.109**	2.77	4.25
Ex.Error	18	1.773	0.098			
Total	23	87.990	3.826			

CV = 8.79 %

** = มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางผนวกที่ 17 แสดงเส้นผ่านศูนย์กลางโคโลนีของเชื้อรา *Pythium* sp. เมื่อเลี้ยงในอาหาร PDA ผสมกับสารป้องกันกำจัดเชื้อรา Carbendazim (เซนต์ิเมตร)

Treatment	จำนวนซ้ำ			
	1	2	3	4
T ₁ ^x	5.5	5.5	5.5	5.5
T ₂	5.5	5.5	5.5	5.5
T ₃	5.5	5.5	5.5	5.5
T ₄	5.0	5.3	5.0	5.0
T ₅	5.0	5.0	5.0	5.0
T ₆	4.5	4.5	4.5	4.8

^xT₁ = ความเข้มข้นของสารเคมี 0 ppm.

T₂ = ความเข้มข้นของสารเคมี 50 ppm.

T₃ = ความเข้มข้นของสารเคมี 100 ppm.

T₄ = ความเข้มข้นของสารเคมี 500 ppm.

T₅ = ความเข้มข้นของสารเคมี 1000 ppm.

T₆ = ความเข้มข้นของสารเคมี 5000 ppm.

ตารางผนวกที่ 18 แสดงผลการวิเคราะห์ทางสถิติของตารางภาคผนวกที่ 17

Source	df	SS	MS	F	F.05	F.01
Treatment	5	2.863	0.573	76.354**	2.77	4.25
Ex.Error	18	0.135	0.008			
Total	23	2.998	0.130			

CV = 1.67 %

** = มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางผนวกที่ 19 แสดงเปอร์เซ็นต์การงอกของเมล็ดข้าวโพดที่ปลูกในดินที่ปลูกเชื้อรา
Fusarium sp. หลังปลูก 15 วัน (เปอร์เซ็นต์)

Treatment	จำนวนซ้ำ				
	1	2	3	4	5
T ₁ ^x	20	10	30	10	40
T ₂	60	50	70	60	80
T ₃	80	70	90	80	90
T ₄	70	60	80	60	80
T ₅	40	50	60	50	50

^xT₁ = ดินปลูก

T₂ = ดินปลูก + Trichoderma

T₃ = ดินปลูก + benomyl

T₄ = ดินปลูก + Copperoxychloride

T₅ = ดินปลูก + Carbendazim

ตารางผนวกที่ 20 แสดงผลการวิเคราะห์ทางสถิติของตารางภาคผนวกที่ 19

Source	df	SS	MS	F	F .05	F.01
Treatment	4	10576.000	2644.000	25.423**	2.87	4.42
Ex.Error	20	2080.000	104.000			
Total	24	12656.000	527.333			

CV = 17.70 %

** = มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางผนวกที่ 21 แสดงเปอร์เซ็นต์การออกของเมล็ดข้าวโพดที่ปลูกในดินที่คลุกเชื้อรา
Sclerotium sp. หลังปลูก 15 วัน (เปอร์เซ็นต์)

Treatment	จำนวนซ้ำ				
	1	2	3	4	5
T ₁ ^x	20	10	20	20	30
T ₂	80	70	90	80	90
T ₃	60	60	80	70	80
T ₄	50	60	70	70	60
T ₅	50	50	60	60	50

^xT₁ = ดินปลูก

T₂ = ดินปลูก + Trichoderma

T₃ = ดินปลูก + benomyl

T₄ = ดินปลูก + Copperoxychloride

T₅ = ดินปลูก + Carbendazim

ตารางผนวกที่ 22 แสดงผลการวิเคราะห์ทางสถิติของตารางภาคผนวกที่ 21

Source	df	SS	MS	F	F .05	F.01
Treatment	4	10976.000	2744.000	42.875**	2.87	4.42
Ex.Error	20	1280.000	64.000			
Total	24	12256.000	510.667			

CV = 13.89 %

** = มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางผนวกที่ 23 แสดงเปอร์เซ็นต์การงอกของเมล็ดข้าวโพดที่ปลูกในดินที่คลุกเชื้อรา
Pythium sp. หลังปลูก 15 วัน (เปอร์เซ็นต์)

Treatment	จำนวนชำ				
	1	2	3	4	5
T ₁ ^x	20	30	20	40	30
T ₂	80	70	90	80	90
T ₃	60	60	80	70	80
T ₄	70	70	80	70	80
T ₅	50	60	70	60	70

^xT₁ = ดินปลูก

T₂ = ดินปลูก + Trichoderma

T₃ = ดินปลูก + benomyl

T₄ = ดินปลูก + Copperoxychloride

T₅ = ดินปลูก + Carbendazim

ตารางผนวกที่ 24 แสดงผลการวิเคราะห์ทางสถิติของตารางภาคผนวกที่ 23

Source	df	SS	MS	F	F .05	F.01
Treatment	4	8784.000	2196.000	32.294**	2.87	4.42
Ex.Error	20	1360.000	68.000			
Total	24	10144.000	422.667			

CV = 13.05 %

** = มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้